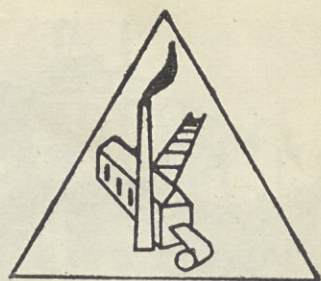

NAŠE DELO

GLASILO DELOVNIH KOLEKTIVOV TOVARN CELULOZE, PAPIRJA IN KARTONA VEVČE-MEDVODE IN KOLIČEVO

Proslava 200-letnice obrata celuloze Medvode

Glavna proslava 200-letnice združena s praznovanjem 20-letnice II. zasedanja AVNOJ
Družabno srečanje z našimi poslovnimi partnerji - Upokojeni delavci obiskali obrat

Medvode, novembra 1963 — Na XI redni seji delavskega sveta poslovne enote Celuloza Medvode je na predlog pripravljalnega odbora bil sprejet program praznovanja 200-letnice obrata:

1. dan — 27. XI. 1963: obisk upokojenih delavcev in ogled obrata, podelitev spominskih daril 63 upokojencem in pogostitev povabljenih;
2. dan — 28. XI. 1963: družabno srečanje z zastopniki podjetij, ustanov in zavodov, s katerimi ima obrat poslovne stike ter zastopniki občinskih ter krajevnih organov družbenega samoupravljanja in političnih organizacij — ogled obrata in pogostitev;
3. dan — 29. XI. 1963: glavna proslava 200-letnice, združena s proslavo 20-letnice II. zasedanja AVNOJ, na svečani seji delavskega sveta podjetja podelitev spominskih daril 40 delavcem, po kulturnem programu družabni večer za kolektiv.

Srečanje z upokojenimi delavci

Sreča, 27. novembra 1963. Oblačno in neprijetno vreme. Nervoznost pripravljalnega odbora pri zadnjih pripravah. Ura se z neverjetno naglico bliža napovedanemu času obiska. Ugibanja

Gostje se zbirajo v upravnem poslopiju. Na sliki: direktor poslovne enote tovariš Lado Jelen v razgovoru s sekretarjem občinskega komiteja ZKS občine Ljubljana-Siška tovarišem Lojzom Novakom

o odzivu na povabilo so zelo različna, kajti vreme je slabo. Vendar kljub temu nepričakovano prijetno presenečenje. Točno ob napovedani uri — kajti navajeni so bili točnosti — se zberejo. Veliko jih je — okrog 100 — le nekaj težko bolnih je ostalo doma. Srečno zadovoljstvo v srcih vseh — gostiteljev in povabljenec. Povabljeni — upokojeni delavci — se vračajo vedri in razpoloženi nazaj — domov, saj je bila tovarna mnogim drugi dom. Tu so pustili svojo mladost, zrelo leta, tu so dočakali jesen življenja. Dolga so bila ta leta, a danes bi rekli, da so minila zelo hitro, čeprav med njimi ni malo takih s 30, 40, da eden celo s 50 leti dela v tovarni. Nekateri si pomagajo s palico, tudi z berglji, pa vendar so vedro razpo-

loženi, mladostnih src, saj se jim obeta bogat dan, poln nepričakovanih vtisov in doživetij. Srečujejo se s starimi znanci, nekdanji sodelavci, še bolj pa jih veseli srečanje z mlado generacijo in novo tovarno.

Za začetek požirek žganja, da kri bolj veselo zakroži po žilah, nato pa prešerno razpoloženi na povabilo direktorja PE na ogled tovarne.

Marsikaj se je v tem času, ko jih ni bilo več v tovarni, spremenilo. Kje je stara piratna peč, polna plina, črne prahu, vročine? Samo temelji še stojijo kot nem spomenik za vse tiste, ki so si na tem mestu služili grenak in slabo plačan kruh. Tudi kuharija je spremenila svojo podobo in nikjer ni več znanih vil za praznjenje jam. Nič več ni garanja pod vročimi kuhalniki s prepotenimi srajcami ter pliuči, polnimi plina in vlage. Danes so jih zamenjale naprave, ki jih delavci krmarijo z lahkoto ter brez večjega napora, ko z močnimi vodnimi curki praznično kuhano snov. Tudi stare primitivne sortacije ni več, nič več nj zatohlega zraka, zaudarjalnega po plesnobi in gnilobi v njej. Samo še prazen prostor priča o tem, kje so bila nameščena velika lesena korita ter zastareli in izrabljeni stroji. »Notranji obrat« je spremenil podobo. Ostal je samo izžemalni stroj in kuharija, v kateri se je počasi se vrtečim kuhalniki pridružil modernejši, stoječi IV. kuhar. Ista usoda kot lesene kislinske stolpe v stari piratni peči bo kmalu doletela tudi lesene kadi za kislino ob Sori, njihove zadnje ostanke bodo porušili in les pokurili. Namesto štirih lesenih kadi je prav za praznik 29. novembra začela služiti namenu nova betonska kad, obložena s svincom, okrog katere ne bo ostrih in nevšečnih plinov.

Mnogi so tudi ob pogoju na strojno čistilnico lesa obujali spomine na tiste čase, ko so delavci ročno majili les. Da, težko je bilo takrat, posebno pozimi, ko je les zmrznil.

Največje presenečenje pa so bili novi obrati — nova pripravljalnica kisline, sortacija, posebno pa nova belilnica. Občudovanja so bila namenjena novim kislinskim stolpom, ki daleč naokrog oznanjajo, da se v tovarni dogajajo spremembe. Pa ne samo

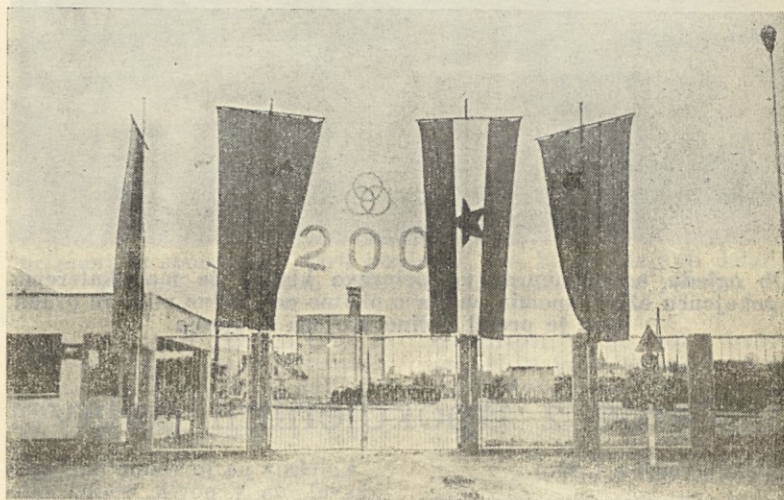
stolpi, tudi druge naprave za kislino jih navdušujejo, saj ugotavljajo, da se lahko pripravlja smrdljiva kislina brez razširjanja neprijetnih plinov, vročine in prahu, na moderen in boljši način. Nove naprave so namreč na prostem ter je večina procesa avtomatizirana in delo mehanizirano. Sortacija, z modernimi sortirnimi stroji, s centricleanerji in velikim holandci, je naslednje presenečenje. Višek doživetja pa je ogled nove belilnice, ki že na zunaj s svojo impozantnostjo vzbuja zanimanje obiskovalca. Še bolj pa je veličastna njena notranjost z ogromnimi betonskimi stolpi, kadmi, stroji, filtri in prepletajočimi se cevovodi, z belimi ploščicami obloženim najvišjim nadstropjem, kjer so nameščeni filtri, komandna plošča in laboratorij. Res prava harmonija betona, jekla in umetnih mas. Snežno bela celuloza, ki so jo videli navijati se na izžemalnem stroju pa oznanja, da postaja zastarela tovarna že zgodovina. Obiskovalce pa navdušujejo poleg novih strojev tudi mladi strokovnjaki, ki jim s preprosto in razumljivo razlago tolmačijo delovanje novih postrojenj.

Zbrane goste je v svečano okrašeni dvorani pozdravil v imenu delavskega sveta predsednik Dominik Tomažin. Sprejemajo gostov

pa so se udeležili tudi predsednik obratnega delavskega sveta Dominik Brdnik, direktor PE Lado Jelen, predsednik upravnega odbora obrata in sekretar OO ZK Milan Glešič, predsednik sin-

ženo podjetje proslavlja letos 200-letnico tovarne celuloze v Medvodah in 120-letnico tovarne papirja v Vevčah.

Vabila na današnje srečanje z vami smo vam poslali z globoko

Že vhod v medvoški obrat je dal slutiti, da tu praznujejo nekaj pomembnega

dikata Jaka Gaber ter predsednik mladinske organizacije Rudi Trampuž.

V svojem pozdravnem govoru je tovariš Tomažin dejal: »Zdru-

željo, da bi se seznanili z uspehi našega dela in z napredkom naše tovarne od takrat, ko ste jo zapustili in odšli v zasluženi pokoj, da bi vedeli, kako dela generacija, kateri ste zaupali stroje, kateri ste posredovali svoje znanje, da bi spoznali velik napredek v razvoju delavskega upravljanja in končno, da bi se ob tem jubilejnim letu, ko proslavljamo tudi 20-letnico rojstva nove Jugoslavije, II. zasedanja AVNOJ v Jajcu, srečali z mlado generacijo ter s starimi znanci in preživeli nekaj lepih trenutkov ob obujanju spominov na preteklost.

Dve stvari bi želel poudariti ob tem srečanju — razvoj delavskega upravljanja in razvoj tovarne v zadnjem desetletju, ko so z njo upravljali delavci po izvoljenih predstavnikih v organih delavskega upravljanja.

Mnogi med vami niste imeli možnosti zasledovati sprememb, ki smo jih dosegli v samem tehnološkem procesu, v gradnji novih naprav in dvigu produktivnosti. Mehanizacija, ureditev internega transporta, zgraditev nove pripravljalnice lesa in postavitev IV. kuhalnika, zgraditev obrata za pripravo kisline, zgraditev nove sortacije in belilnice, to so uspehi in prizadevanja trdoživnega kolektiva v Goričanah, ki ob podpori kolektiva iz obrata Vevče smelo premaguje težave. Podatek, da je bilo v Medvodah v letu 1951 proizvedenih 9.694 ton celuloze pri številu 259 zaposlenih, v letu 1962 pa 15.864 ton celuloze pri 273 zaposlenih, nam pove, da se je produktivnost naših delavcev močno povečala. Izboljšali pa so se tudi delovni pogoji, če omenimo samo novo pripravo kisline in rekonstrukcijo snovnih jam ter novi način praznjenja snovnih jam.

Ti uspehi so brez dvoma v prvi vrsti sad visoke zavesti naših de-

(Nadaljevanje na 2. str.)

Mnogo sreče in veliko delovnih uspehov v letu 1964 želimo vsem članom kolektivov in njihovim družinam ter vsem poslovnim prijateljem in sodelavcem

Organi samoupravljanja in družbenopolitične organizacije podjetij

VEVČE — MEDVODE in
PAPIRNICE KOLIČEVO

Vsem bralcem in sodelavcem »NAŠEGA DELA« — uspeh in srečo!

Uredniški odbor

Ob ogledu novih naprav za pripravo kisline je marsikateremu upokojenцу oživel spomin na staro piratno peč, ročno plina in prahu, kjer je prebil večino svojega življenja

Srečanje z upokojenimi delavci

(Nadaljevanje s 1. str.)

lovni ljudi in delavskega upravljanja. Od zgodovinskega datuma 16. IX. 1950, ko so delavci prevzeli to tovarno v upravljanje, pa do danes se je delavsko upravljanje razvilo do tiste mere, ko naši delavci gospodarijo s produktivskimi sredstvi, ko odločajo o delitvi dohodka, ki so ga sami ustvarili pa o delitvi osebnih dohodkov. Danes imamo takšen sistem nagradovanja in delitve osebnih dohodkov, da je stimulirana prizadevnost pri delu, doseganje količinskih rezultatov, kvalitete, pocenitev proizvodnje, tako posameznika, ekonomske enote kot celotnega obrata.

Nekaj besed o podelitvi spominskih daril. Kriteriji za podelitev spominskih daril so bili postavljeni sorazmerno ostro, zaradi omejenih finančnih sredstev. Skušali pa bomo te kriterije vsako leto omiliti, tako da bodo prišli v poštev tudi drugi tovariši in tovarišice. Ob koncu vam želim, da ohranite iz današnjega srečanja prijetne spomine in upam, da se bomo prihodnje leto spet srečali.

Po govoru predsednika DS je v imenu uprave združenega podjetja pozdravil upokojene delavce in delavke direktor poslovne enote tovariš Lado Jelen. Potem, ko je orisal kratak razvoj tovarne od prvih začetkov izdelovanja papirja do osvoboditve, se je v svojem govoru dotaknil proizvodnih uspehov v času delavskega upravljanja ter dejal: »Delavci so po osvoboditvi prevzeli v upravljanje zastarelo in izrabljeno tovarno. Nekateri stroji in naprave so bili izrabljeni skoraj 100 odstotno. Kljub tej slabi dediščini se kolektiv ni ustrašil težav. Delavci, ki jim je tovarna prirasla k srcu, ki so ji žrtvovali svoje najboljše moči, niso mogli dopustiti, da bi propadla, nasprotno iz leta v leto so skušali z manjšimi rekonstrukcijami ter novimi investicijami dvigati proizvodnjo. Ob desetletnici delavskega upravljanja so s ponosom ugotovili, da se je proizvodnja v obdobju 1951—1961 dvignila za 48% in da so dosegli precejšnje uspehe.

Kolektiv pa je vedno bolj spoznaval, da v novih, vedno zahtevnejših pogojih našega gospodarskega sistema ne bo prosperiral s pretežno zastarelimi strojnimi napravami in obrati. Zato se je z zavestjo odločil, da se podjetje udeleži XXXII. natečaja Jugoslovanske investicijske banke. Rezultat te odločitve je danes že skoraj dokončana I. faza I. etape rekonstrukcije naše tovarne, to je gradnja nove pripravljalnice kisline, sortacije in belilnice. S tem se je proizvodnja razširila še na eno fazo in sicer na beljenje celuloze, poleg tega pa nam je vzporedno z novo sortacijo omogočeno, da izdelujemo sorazmerno kvalitetno celulozo iz neizkoriščenega lesa in žamajne. Za beljenje celuloze nam je primanjkovalo pare, tako smo bili prisiljeni postaviti začasno še en kotel. Tudi težave glede povezave tehnološkega procesa v starem obratu in novih obratih smo premagovali, da vam je sedaj razumljivo, zakaj so se organi glede upravljanja odločili za združitev. Za gradnjo proizvodnih naprav za proizvodnjo kvalitetne surovine celuloze je bilo treba združiti investicijska sredstva. V ta skupna vlaganja za gradnjo surovinske baze se je vključila tudi papirnica Količevo.

V perspektivnem razvoju v okviru 7-letnega plana se predvideva gradnja surovinske baze v Medvodah z več kot 60.000 ton letne proizvodnje. Samo tehnološki postopek kuhanja celuloze se bo postavil na magnezijevo bazo, ki omogoča v primerjavi z dosedanjim postopkom na kalcijevi bazi hitrejše kuhanje, večji izkoristek in uporabo vseh vrst lesa.

Ves ta razvoj pa je terjal spremembe tudi v kadrovski strukturi. Tako imamo že sedaj zaposlene 4 inženirje in 11 tehnikov ter več papirničarjev. Oddelek za odrasle papirniške šole pa obiskuje 18 delavcev, ki si skušajo svoje praktično znanje izpopolniti z teorijo. Razen tega pa prirejamo razne strokovne tečaje in predavanja. Strokovno izpopolnjevanje terjajo nove izpopolnjene naprave in vedno večja zahteva po ekonomičnem in ren-

tabilnem poslovanju. V obratu Vevče pa se bodo v 7-letnem planu realizirale naslednje investicije:

- stroj za premazovanje papirjev,
- stroj za proizvodnjo težko propustnih papirjev,
- rekonstrukcija I. papirnega stroja, brusilnice, II. in III. stroja, klimatske naprave, zgraditev skladišč, flotacijski lovilec vlaken pri papirnih strojih.

To pa predstavlja z izgradnjo Medvod okrog 13 milijard novih investicij. Seveda bo treba v zvezi s tem misliti tudi na strokovni kader, na dvig družbenega standarda delavcev in njihovo rekreacijo. Jasno je, da pri tem računamo na pomoč skupnosti, ker so vsa ta naša prizadevanja samo v korist kolektiva in skupnosti.

Sedaj smo sredi razprav o statutu našega podjetja, v katerem bodo zbrani osnovni principi, oziroma načela glede pristojnosti organov delavskega upravljanja, njihove materialne osnove, glede položaja proizvajalca v proizvodnji, na delovnem mestu, v organih družbenega upravljanja, v delitvi dohodka in osebnega dohodka. Statut bo obravnaval tudi organizacijo združenega podjetja in organov delavskega upravljanja. Podjetje je organizirano tako, da ima dva samostojna obrata oziroma poslovni enoti, katerih osnovna naloga je proizvodnja celuloze oziroma papirja, za potrebe obeh obratov pa delujejo skupne strokovne službe. V najvažnejših odločitvah glede poslovanja združenega podjetja odloča delavski svet podjetja, ki šteje 49 članov, od teh jih je 15 iz poslovne enote Medvode. V upravnem odboru podjetja so zastopani iz poslovne enote Medvode 3 člani, ker so bile volitve centralnih organov upravljanja na podlagi števila zaposlenih v eni oziroma v drugi poslovni enoti. Za upravljanje poslovnih enot pa so bili izvoljeni obratni delavski sveti in obratni upravni odbor, katerega član je tudi direktor PE.

V imenu povabljenih gostov je spregovoril upokojeni varilec tovariš Anton Okršlar, ki se je zahvalil za tople sprejem, spominska darila in prisrčno srečanje ter izrazil željo vseh prisot-

nih, da bi tudi v bodoče želeli podobna srečanja, nato pa čestital kolektivu za dosežene uspehe ter mu ob 200-letnici zaželel tudi v bodoče mnogo delovnih uspehov.

Velik prispevek za boljše poslovne stike Družabno srečanje ob 200-letnici

Četrtek, 28. novembra — V okviru proslav 200-letnice je bilo organizirano v obratu Medvode družabno srečanje, katerega so se udeležili zastopniki podjetij, ki preskrbujejo obrat s surovinami, predvsem z lesom, zastopniki Industrijskega biroja, Solškega centra tiska in papirja, zastopniki medvoških tovarn in ustanov ter zastopniki občinskih in krajevnih organov družbenega samoupravljanja in političnih organizacij. Gostje so si kljub slabemu vremenu ogledali obrat ter z zanimanjem sledili tehnološkemu postopku predelave lesa v celulozo. Posebno jih je zanimalo delovanje strojev in naprav v novih oddelkih, kjer se že jasno kažejo obrisi moderne tovarne kot bodoče surovinske osnove za proizvodnjo papirja. Razen novih obratov so si ogledali tudi staro tovarno, ki pa je v zadnjih letih močno spremenila svojo podobo. Zanimali so jih proizvodni rezultati, izkoristek surovin ter prizadevanje kolektiva za čim bolj ekonomično in rentabilno poslovanje.

Zanimali so se tudi za uvoženo opremo in stroje, tako glede njene kvalitete kot uporabnosti v naših razmerah. Gostom so odgovarjali na vprašanja ter dali obširno razlago: direktor poslovne enote tovariš Jelen, vodja proizvodnih obratov tovariš ing. Mlakar in vodja I. faze proizvodnje celuloze tovariš Tomažin.

Po ogledu tovarne je v družabnem delu programa v motelu Medno pozdravil goste v imenu DS podjetja Lado Tomažin in nato dejal:

»Letos, ko jugoslovanski narodi

Predsednik obratnega delavskega sveta tovariš Dominik Brdnik izroča spominsko darilo enemu izmed 40 nagradjenih sodelavcev, ki so v tovarni zaposleni že več kot 18 let

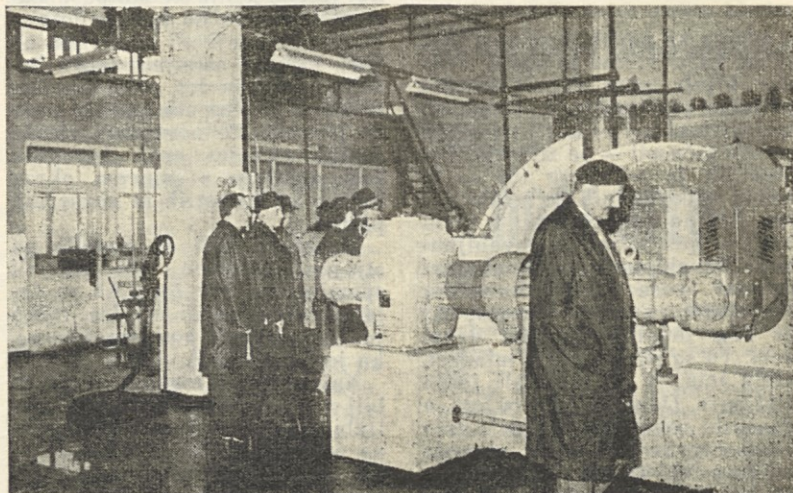
Ti organi delavskega upravljanja, ki so jih izvolili člani kolektiva, si bodo vsekakor prizadevali, da se bodo uresničili načrti našega razvoja, o katerem je bilo govora.

Moja globoka želja je, da bi vsi, kar vas je danes tukaj zbrani, bili priče uresničevanja teh naših razvojnih načrtov. Ob tem bi želel poudariti, da so ti načrti v skladu s skupnimi cilji naše socialistične domovine, katere 20-letnico rojstva proslavljamo letos. Ti skupni naši cilji pa so zgradili boljše in lepše življenje — socializem.

Gosti so pozorno sledili besedam obeh govornikov, njihovi obrazi pa so izražali odobravanje, zadovoljstvo in navdušenje, kar so potrdili tudi s svojim aplavzom.

Triinšestdesetim upokojenim delavcem pa bo ostal ta dan še posebej v spominu. Za svoje dolgoletno delo so prejeli ure kot spominska darila, katere sta jim razdelila predsednik obratnega DS in direktor PE ter jim v imenu kolektiva čestitala.

proslavljajo 20-letnico rojstva socialistične Jugoslavije, ko smo naredili velik korak v razvoju delavskega upravljanja in družbenega upravljanja s sprejetjem nove ustave, ko so naši kolektivi

Skupina gostov med obhodom po obratu z zanimanjem poslušala razlago ing. Mlakarja o delovanju novih naprav

sredi priprav za sprejetje statuta, proslavlja naše podjetje dve pomembni obletnici — 120-letnico začetka strojne proizvodnje papirja obrata Vevče in 200-letnico začetka izdelave papirja v Medvodah.

Ob tem jubileju smo organizirali z vami družabno srečanje z namenom, da spoznate uspehe in prizadevanja kolektiva v obratu Medvode in njegovo težnjo za napredkom, da se med seboj bolj spoznamo, ker bomo le na ta način lažje reševali skupne probleme. Ob koncu vas še enkrat prav prisrčno pozdravljam z željo, da bi bilo naše srečanje res družabno.

Za njim je gostom spregovoril tudi direktor PE Lado Jelen, ki je goste pozdravil v imenu uprave podjetja, nato pa orisal v kratkih besedah razvoj obrata, prizadevanje in uspehe kolektiva v proizvodnji na zastarelih strojih ter napravah, težnjo po modernizaciji obrata ter posebej poudaril pomen združitve:

»Sredi realizacije I. faze I. etape rekonstrukcije je prišlo do ponovne združitve tovarne v Medvodah in Vevčah predvsem zaradi medsebojne odvisnosti v proizvodnji celuloze in združitve investicijskih sredstev, ki so bila in so še potrebna za realizacijo nadaljnje rekonstrukcije proizvodnih naprav za celulozo. Pri tem moramo poudariti, da sodeluje pri investicijskih vlaganjih za izgradnjo surovinske baze v Medvodah in papirnica Količevo z znatno visokimi sredstvi, da bi si tako zagotovila oskrbo z osnovno surovino — celulozo.

Poudariti moram, da se tudi podjetje Tovarna celuloze in papirja Vevče—Medvode bori s težavami glede sredstev za razširjeno reprodukcijo. Kakor je znano, ima slovenska papirna industrija v primerjavi z drugimi republikami zelo zastarele naprave, da pa v drugih republikah mnogo intenzivneje investirajo v moderne in sodobne objekte za celulozo ter papir predvsem iz splošnega investicijskega sklada, medtem ko je naše podjetje, kakor tudi druga tovrstna podjetja v Sloveniji, vezano na lastno udeležbo. Tudi sredstva amortizacije so glede na nizko vrednost osnovnih sredstev manjša, medtem ko je zaradi nizke vrednosti osnovnih sredstev dohodek podjetja precejšen, toda v znatni meri obdavčen s prispevkom od izrednega dohodka. Sredstva, ki jih na ta način izgubimo, pa bi nujno potrebovali za razširjeno reprodukcijo. To je še toliko bolj pereče za naš nadaljnji razvoj, ker predvidevamo v obeh obratih v obdobju 1964—1970 nova investicijska vlaganja v višini 13 milijard din. Nato je seznanil zbrane goste s predvidenim 7-letnim planom investicijske izgradnje v obeh obratih ter se dotaknil ekonomičnosti predelave lesa v celulozo: »V Medvodah

se bo predvidoma uvedel nov tehnološki postopek pri kuhanju celuloze in sicer na magnezijevi bazi: hitrejša kuhanja, večji izkoristek ter uporaba vseh vrst lesa. V zvezi z razvojem našega podjetja nastaja tudi vprašanje preskrbe našega podjetja, kakor tudi druge papirne industrije v Sloveniji, z osnovno surovino — s celuloznim lesom. V Sloveniji bodo predvidoma po realizaciji 7-letnega plana potrebne količine celuloznega lesa v višini 1.630.530 kubičnih metrov za proizvodnjo 428.940 ton vlaknin. Upoštevajoč, da znaša v SRS gozdna masa ca. 151 milijonov kubičnih metrov in da znaša letni prirastek skupno 3,4 milijona kubičnih metrov, lahko smatramo povečanje kapacitet papirne industrije v Sloveniji za realno. Poleg tega se predvideva povečana uporaba žamanja in drugih odpadkov lesa. V obratu Medvode uporabljamo sedaj ca. 25 % žamanja, čeprav nove naprave niso grajene za uporabo žamanja. Naša želja je, da bi se les usmerili v čim večji meri v papirno panogo, ker zagotavlja predelava lesa v naši panogi v svoji finalizaciji z vidika narodnega gospodarstva največjo ekonomičnost in rentabilnost. Upoštevati je tudi, da so imele industrijsko visoko razvite države v Evropi v letu 1961 mnogo višjo potrošnjo papirja na prebivalca in sicer od 90 do 123 kilogramov, kot pa je bila potrošnja papirja pri nas, ki je znašala le 12 kg. To pomeni, da se bo potrošnja papirja tudi pri nas znatno povečala. Povečal pa se bo tudi izvoz. Tako se je na primer že v našem podjetju občutno povečal izvoz finalnega produkta — papirja, čeprav je istočasno znatno večji pritisk domačih kupcev.

Razumljivo je, da spričo teh dejstev želimo doseči dobre poslovne stike z vsemi našimi dobavitelji osnovnih surovin. Današnje družabno srečanje naj bi bilo samo delček tega našega prizadevanja. Prepričani smo, da si bo združeno podjetje Vevče—Medvode tudi v bodoče prizadevalo doseči še boljše poslovne odnose, kajti to je želja vsega našega kolektiva, posebno pa organov delavskega upravljanja, ki se morajo stalno spoprijemati s problemi dviga produktivnosti, kvalitete izdelkov, ekonomičnosti in rentabilnosti poslovanja. Za kontinuirano proizvodnjo in ekonomičnost poslovanja pa so v prvi vrsti nujno potrebne zadostne količine surovin. Od dobrega sodelovanja z našimi dobavitelji surovin je seveda odvisno tudi izpolnjevanje naših obveznosti do kolektivov, ki jim dobavljamo celulozo oziroma papir. V okviru priprav na prehod na 42-urni teden smo poleg drugega tudi predvideli povečanje fizičnega osebja proizvodnje. Da pa bo naše podjetje uspešno poslovalo tudi v bodoče, nam zagotavlja prizadevnost kolektiva obeh obratov in visoka zavest organov delavskega upravljanja; zagotavljajo nam to tudi pristojnosti organov delavskega upravljanja osnovne organizacije in principi delitve dohodka ter druge pravice proizvajalcev, zajete v osnutku statuta, o katerem prav sedaj v kolektivu razpravljamo.

Na današnjem družabnem sre-

čanju bi rad izrazil željo, za katero upam, da je tudi želja večine, da bi bilo v bodoče še tesnejše in boljše sodelovanje med proizvajalci lesovine, celuloze in papirja, ker imamo pri reševanju problemov tekočega poslovanja, kakor tudi nadaljnje razvoja mnogo skupnih problemov.

Želim izreči zahvalo vsem našim sodelavcem — dobaviteljem surovin, ki so nam s tem omogočili uspešno poslovanje, sodelavcem, ki so nam v kakršni koli obliki pomagali pri izgradnji in rekonstrukciji naših objektov, nadalje sodelavcem v naših prizadevanjih za napredek tehnologije, kakor tudi izobraževanja strokovnega kadra.

Sodelovanje podjetja z občino je bilo doslej zadovoljivo ter obojestransko in upam, da bo tudi v bodoče, predvsem, če bo slonelo na medsebojnem razumevanju in pomoči.

Povabljeni gostje so nato v prijetnem razpoloženju izmenjavali svoja mnenja, navezovali še tesnejše osebne stike z zastopniki našega podjetja, kakor tudi med seboj ter izražali pripravlje-

Kolektiv obrata Celuloze Medvode je proslavo 200-letnice združil s proslavo II. zasedanja AVNOJ

Petek, 29. novembra — Dvorana TVD Partizana je bila ob 17. uri nabit polna. Razen članov kolektiva in DS podjetja so se zbrali ob napovedani uri še zastopniki v kulturnem in zabavnem delu proslave.

Državna himna, ki jo je zaigral pihalni orkester iz obrata Vevče, je v trenutku ustvarila svečano vzdušje ter zresnila obraze vseh prisotnih. Predsednik DS Lado

nost na še tesnejše sodelovanje in medsebojno razumevanje skupnih problemov.

V imenu gostov, dobaviteljev lesa in v imenu GG Bled je spregovoril tovariš Adolf Kopecky komercialni vodja GG Bled, ki se je zahvalil za organizacijo tega družabnega srečanja, čestital kolektivu na doseženih uspehih, izrazil pripravljenost dobrega in tesnega sodelovanja dobaviteljev lesa s papirno industrijo ter poudaril, da mora biti to interes našega socialističnega gospodarstva, obenem pa omenil, da je treba razumeti tudi težave, ki jih imajo dobavitelji lesa pri izpolnjevanju svojih planskih obveznosti tako za papirno industrijo kot za druge industrijske panoge.

V imenu Industrijskega biroja je ob 200-letnici čestital kolektiva ing. Ivan Samuda kot nekdanji dolgoletni član tega kolektiva ter želel, da bi tudi v bodoče dosegali take uspehe, obenem pa izrazil pripravljenost Industrijskega biroja kakor tudi svojo osebo, da tudi v bodoče sodeluje in pomaga pri nadaljnji izgradnji podjetja, na koncu pa se je zahvalil za povabilo na to koristno družabno srečanje.

luloze v Medvodah ob visokem jubileju 200-letnici obstoja, obenem pa vam čestitam ob 20-letnici rojstva nove socialistične Jugoslavije za dosežene uspehe. Ob tem jubileju se hvaležno spominjam vseh tistih, ki so žrtvovali življenja za našo svobodo, revolucijo — socializem, spominjamo pa se tudi tistih tovarišev, ki niso dočakali današnjega praznika. Prosim, da spo-

V prijetnem razpoloženju so obujali spomine na pretekle dni

Tomažin je začel svečano sejo DS. Za predsedniško mizo so poleg njega bili še: predsednik DS podjetja Viktor Drnovšek, predsednik UO obrata Milan Glešič in predsednik obratnega DS Dominik Brdnik. Zbrane goste in člane kolektiva je v svečano okrašeni dvorani pozdravil v imenu DS predsednik tovariš Tomažin:

»Prijetno dolžnost imam, da vas v imenu delavskega sveta podjetja toplo pozdravim in čestitam članom kolektiva PE Ce-

min vseh teh počastimo z enominutnim molkom.

Tovariši in tovarišice!

Pred 20 leti so se sredi srditih borb naše narodnoosvobodilne vojske položiti temelji nove socialistične Jugoslavije. Na II. zasedanju AVNOJ v Jajcu so bili sprejeti sklepi:

— da se AVNOJ konstituira v vrhovni zakonodajni in izvršilni predstavniški organ Jugoslavije kot vrhovni predstavnik suverenosti narodov in države Jugoslavije kot celote in da postane NKOT začasna vlada;

— izdajalski ubežni vladi s kraljem na čelu se odvzame pravica zakonite vlade ter do odločitve ljudstva prepove vrnitev;

— nova Jugoslavija naj bo zveza narodov skupnost enakopravnih narodov;

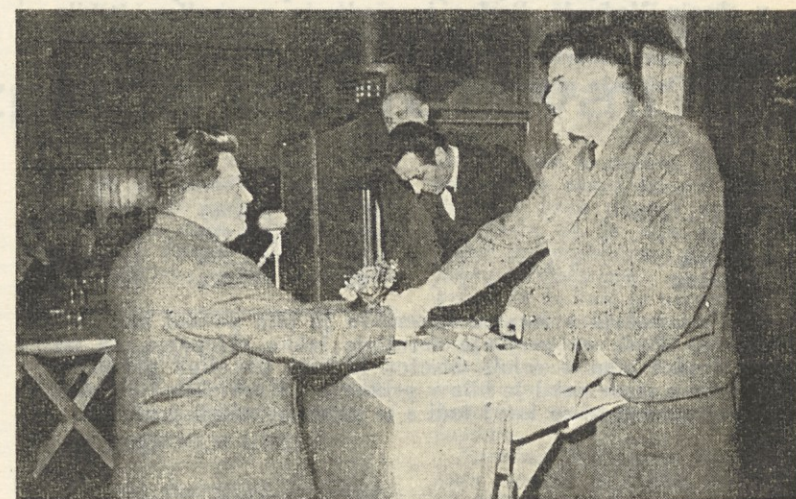
— tov. Titu se podeli kot visoko priznanje maršalski naslov; — Slovensko Primorje, Istra, Koroška in dalmatinska obala, ki je bila pod Italijo, se priključi k Jugoslaviji.

Ti zgodovinski sklepi v Jajcu pomenijo, da je sredi zmagovitih bojev narodnoosvobodilne vojske prešla oblast iz rok kapitalističnega razreda v roke širokih množic delovnega ljudstva z delavskim razredom na čelu, kar pomeni, da je bila NOB istočasno ljudska oziroma socialistična revolucija.

»Narod si bo pisal sodbo sam«, pod tem geslom je zasedal v

S slavnostne seje delavskega sveta

Predsednik delavskega sveta Dominik Tomažin je pred razdelitvijo priznanj in spominskih daril pozdravil vse, ki so kdajkoli delali v medvoškem obratu, danes pa uživajo zasluženi pokoj

dneh od 1. do 3. oktobra pred 20 leti zbor odposlancev slovenskega naroda. Tako si je tudi slovenski narod v revoluciji oblikoval svojo državnost v okviru nove Jugoslavije.

Letos ob 20-letnici rojstva socialistične Jugoslavije je sprejeta nova ustava, ki so jo terjale velike spremembe v minulih letih v našem družbeno-političnem in ekonomskem sistemu. Sprejeta je ustava SFR Jugoslavije in izvolitev poslancev v zvezno, republiške, okrajne in občinske skupščine pomeni nadaljevanje in poglobitev razvoja v smeri komunistične družbe, poglobitve socialistične demokracije in odmiranje države, popolne osvoboditve dela kot osnove družbenoekonomskih odnosov in vira samoupravljanja. Zato se je tudi naš kolektiv resno lotil razprav o novem statutu podjetja, v katerem so konkretizirana načela nove ustave. Svobodno združeno delo s produktivskimi sredstvi, ki so družbena lastnina, delavsko samoupravljanje, predvsem delitev po delu, enotnost pravic in dolžnosti članov kolektiva, ustvarjanje materialne osnove svojega dela, razvijanje socialističnih odnosov, to so najvažnejša temeljna načela našega bodočega statuta. Dolžnost nas vseh je, da s svojimi konstruktivnimi predlogi pomagamo organom delavskega upravljanja, da bodo sprejeli tak statut, ki ga bo zavestno sprejel tudi sleherni član kolektiva. S tem bo dana garancija našega nadaljnega razvoja v združenem podjetju. Danes po dvoletnem skupnem delu ugotavljamo, da so bile odločitve organov delavskega samoupravljanja o združitvi pravilne in daljnosežne. Sadovi tega skupnega prizadevanja za uspešno poslovanje ter razvoj so pred nami, perspektiva nadaljnega razvoja pa je jasno začrtana. Upam, da bo kolektiv združenega podjetja še v bodoče na temeljnih načelih, postavljenih v osnutku statuta, tudi v naprej dosegal še večje uspehe.

Letos praznujemo v obratu Medvode še eno delovno zmago. Po zgraditvi obrata za pripravo kisline in sortacije je uspešno začela obratovati nova belilnica. Kolektiv v Medvodah je že premagal začetne težave tudi v proizvodnji beljene celuloze in s tem dokazal svojo zrelost in

spособnost, da bo tudi v bodoče sprejel še težje naloge v okviru modernizacije ter povečanja proizvodnje celuloze na 60.000 ton letno. Predvsem je treba poudariti, da se člani kolektiva zavežajo odgovornosti ter se po svojih zmožnostih strokovno izobražujejo in izpopolnjujejo. Pri tem pa vedo, da bomo poleg že zaposlenega kadra morali še vzgojiti nove kadre, ki jih bodo dale naše strokovne šole.

Danes bi želel poudariti, da smo v naših prizadevanjih izpolnitve sistema nagrajevanja dosegli precejšnje uspehe. Nagrajevanje po enoti proizvoda na podlagi cenikov za posamezne ekonomske enote je dalo tudi materialno osnovo delavskemu upravljanju v ekonomskih enotah. Ta sistem pa bomo morali še dopolniti z nagrajevanjem za znižanje materialnih stroškov oziroma lastne cene v okviru ekonomskih enot, ker je uvedba tega nagrajevanja v okviru poslovnih enot nekoliko preveč odmaknjena od neposrednih proizvajalcev. Tako bo stimulacija na doseganju količinskih rezultatov dosegla še večji učinek in uspehi ne bodo izostali. Vse to nam bo omogočilo, da bomo imeli dovolj močno materialno osnovo za izboljšanje delovnih pogojev in standarda naših delavcev.

Ob 20-letnici postavitve temeljev enakopravnosti jugoslovanskih narodov, so naši narodi ponovno izpričali ob nesreči, ki je prizadela bratski makedonski narod, da so vedno pripravljeni na medsebojno nesebično pomoč. Poleg 2 milijonov iz sklada skupne porabe in enodnevnega zaslužka vseh članov kolektiva za neposredno pomoč ponesrečenemu ljudstvu, so člani kolektiva v obeh obratih vpisali skupno 9 milijonov posojila (od tega 2.120.000 din v obratu Medvode), organi delavskega samoupravljanja pa so odobrili 18 milijonov posojila za obnovo in zgraditev porušene Skopja. Nekateri člani pa so darovali kri, ki naj bi rešila življenje ponesrečenim.

V okviru 200-letnice smo povabili preteklo sredo vse upokojene delavce na ogled tovarne, v kateri so pustili svoje najboljše življenjske moči in katera jim je danes še vedno prirasla k srcu. Bili so vzhičeni nad novimi napravami, našimi doseženimi uspehi, (Nadaljevanje na 4. str.)

Po slavnostni seji so se udeleženci proslave zavrteli ob zvokih prijetne glasbe

Gibanje proizvodnje v mesecu novembru 1963

VEVČE — MEDVODE

	Plan	Doseženo v novembru	Doseženo kumulativno
Papir	100	97,3	104,42
Lesovina	100	93,45	93,69
Beljena celuloza — Vevče	100	46,80	99,05
Celuloza v obr. Medvode	100	94,6	95,5
Pinotan	100	116,9	109

Zaradi remonta II. papirnega stroja je proizvodnja papirja v mesecu novembru znatno nižja od proizvodnje v zadnjih mesecih. Manjša proizvodnja je tudi zaradi manjšega števila delovnih dni.

Tudi proizvodnja lesovine je nizka zaradi menjave brusnega kamna pri južnem brusilniku, kar je imelo za posledico velike zastoje in s tem precejšen izpad proizvodnje.

Proizvodnja beljene celuloze v Vevčah iz meseca v mesec pada, ker primanjkuje beljive celuloze.

Prav tako je bila precej nizka tudi proizvodnja celuloze v obratu Medvode. Razlog je predvsem v manjšem številu obratnih dni. Zaradi okvare v belilnici smo bili prisiljeni nekaj časa izdelovati beljivo celulozo.

Proizvodnja pinotana je bila normalna.

KOLIČEVO

	Plan	Realizirano	%
Papir	254	254.565	100,2
Karton	1.431	1.523.139	106,4
Lepenka	150	177.258	118,2
Lesovina	62	77.974	125,8

Proizvodnja v mesecu novembru je bila povsod nad planirano. Glede na prejšnje rezultate lahko sklepamo, da bo proizvodni plan v celoti dosežen in celo nekoliko presežen. Oskrba s surovinami je bila v primerjavi s preteklimi obdobji dokaj ugodna in so torej tudi s te strani rezultati pozitivni.

P. Z.

Proslava 200-letnice obrata Medvode

(Nadaljevanje s 3. str.)

novimi pogoji dela ter načrti nadaljnjega razvoja. Izrekli so globoko željo sedanji generaciji, na katero so ponosni, da bi tudi v bodoče dosegala take uspehe. Tudi mi moramo tako delati in prenašati bogato znanje ter izkušnje na nove delavce, ki prihajajo v tovarno, da bomo lahko nekoč s ponosom ugotavljali, kako uspešna je bila naša vzgoja mladih kadrov. Preden končam, bi želel glede podaritve spominskih daril poudariti, da so bili postavljeni taki kriteriji zaradi omejenih finančnih sredstev. Upam, da bomo lahko v prihodnjem letu te kriterije omilili.

Po govoru predsednika DS je spregovoril kolektivu še direktor PE tovariš Lado Jelen, ki je v imenu uprave podjetja pozdravil člane kolektiva in goste ter čestital ob 200-letnici na doseženih uspehih. Nato je orisal razvoj obrata, žilavo prizadevanje kolektiva, da bi kljub zaostlosti strojnih naprav dvignil proizvodnjo, poudaril uspehe, dosežene pri rekonstrukciji stare tovarne, ter nakazal perspektivni razvoj, ko je dejal:

»Predvideva se rekonstrukcija starih obratov in nove investicije v obdobju sedmih let, ki bodo znašale 13 milijard dinarjev. Te investicije brez pomoči skupnosti ne bomo sposobni realizirati, potrebni pa bodo skupni napor slehernega člana našega kolektiva. Kolektiv v Medvodah pa se zaveda, da je proizvodnja na zastarelih in iztrošenih napravah neekonomična in nerentabilna, razen tega pa so delovni pogoji pri tem zelo slabi. Kljub temu je v preteklem obdobju pokazal v dvigu produktivnosti precejšnje uspehe. Proizvodnja se je iz leta v leto dvigala, čeprav so naprave ostale iste, razen če upoštevamo postavitev IV. kuhalnika in čistilnice lesa. Tako je bilo v letu 1962 proizvedeno 15.864 ton v primerjavi z 9.694 ton proizvedenih v letu 1951, to je v prvem letu delavskega upravljanja. Delavci so namreč dne 19. 9. 1951 prevzeli tovarno v upravljanje. Prehod na 42-urni teden nam prinaša na eni strani boljše delovne pogoje in večje možnosti za rekreacijo, kulturno izživiljanje, na drugi strani pa seveda kopico začetnih težav, katere pa bomo morali seveda premagati. Ker že

sedaj obratujemo neprekinjeno, bo treba iskati druge rezerve, ker bomo morali po dosedanjih analizah povečati finančni obseg proizvodnje za 3,5 %, skupno maso neto produkta pa za 8,5 %

Nova organizacija združenega podjetja, ki so sprejeli organi delavskega samoupravljanja, zagotavlja uspešnost nadaljnjega poslovanja, predvsem pa zdravo osnovo na nadaljnji razvoj in poglobitev delavskega upravljanja podjetja, poslovnih in ekonomskih enot. Sprejeta organizacija sloni na stališču, da morata funkcija upravljanja in vodenja predstavljati neločljivo celoto, ker je le na ta način zagotovljeno kontinuirano poslovanje. Razumljivo pa je, da bodo v okviru te organizacije morali zasesti odgovorna delovna mesta strokovno usposobljeni kadri z organizacijskimi sposobnostmi in naprednimi mišljenji. Upoštevajoč velike investicije, ki jih mislimo realizirati, postavlja to pred nas veliko nalogo glede strokovnega izobraževanja in vzgoje kadrov. Že v prehodu na 42-urni teden bomo morali misliti na mehanizacijo in zmanjšanje fizičnega dela, še posebej pa se bo pokazala zahteva oziroma potreba po visoko strokovnih delavcih, ko bomo uresničevati naše nadaljnje investicije, ki bodo po svojem obsegu, kompliciranosti in novih tehnoloških postopkih še bolj zahtevne, kot so dosedaj izgrajene, vsekakor pa daleč bolj kot so bile naprave v stari tovarni. Kot smo povezali tehnološko stare obrate z novimi in s tem omogočili kontinuiran proces, tako se bo morala izvršiti prevzgoja in strokovna poglobitev vseh kadrov, ki bodo prevzemali delo v novih pogojih. Zato je razumljivo, da bomo vzgoji kadrov v bodoče dali še večji poudarek.

Ob tej priložnosti moramo pohvaliti prizadevnost, željo po strokovnem izpopolnjevanju in napredku vseh tistih članov kolektiva, ki se udeležujejo raznih predavanj in tečajev, posebno tiste, ki se uspešno izpopolnjujejo na oddelku za odrasle papirniške šole. Za uspešno uveljavljanje organov delavskega upravljanja, predvsem pa za vedno zahtevnejše naloge na področju poslovanja in gospodarjenja, bo potrebna tudi družbena, ekonomska in politična vzgoja naših članov.

FLOTATORJI-NOVA PRIDOBITEV

Vevče, novembra — S četrtrim strojem smo zgradili tudi flotacijski lovnik z odprtim koritom in strugali na potujočih verigah. Ta lovnik pa nam po svoji izvedbi površinsko zavzame precej prostora. Nadalje zahteva večjo skrb — večje vzdrževanje mehanskih delov (pogon, verige, strugala). Zaradi odprtega korita je tudi večja možnost vstopa nečistoč v snov, ki jo lovimo.

Zato smo se po daljših pripravah odločili, da pri preostalih treh strojih postavimo flotatorje sistema »Kroftac«. K temu so nas vodile nekatere prednosti, ki jih ti lovilniki imajo pred drugimi (Adka, Savalla, Sveen, Pederesen). Te prednosti so:

a) Površina, ki jo flotator zaseda, je polovico manjša od one pri drugih sistemih.

b) Lovilnik ne zahteva pogona in nima vrtečih se delov — vzdrževanje je tako občutno manjše.

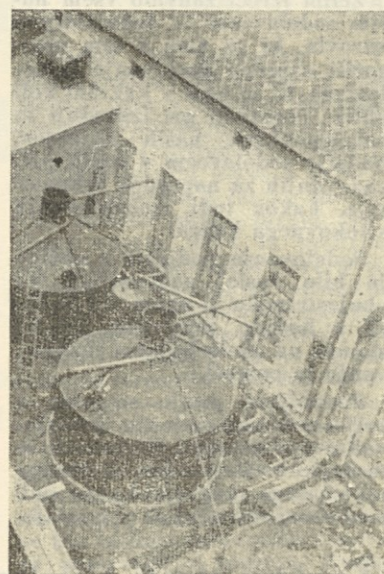
c) Flotator je zaprte konstrukcije, zato lahko stoji na kateremkoli odprtem prostoru.

č) Zgostitev je pri pravilnem tehnološkem postopku višja kot pri drugih lovilnikih.

d) Omogočeno je kratkotrajno čiščenje flotatorja — pri tem ni potrebno odpirati posod. V posodi so namreč vgrajene čistilne brizgalne cevi.

Pri flotacijskih snoveh, lovilnikih in napravah za čiščenje odpadnih voda želimo stalen visok učinek bistrenja ob minimalnem vzdrževanju pogona. Nekontrolirane spremembe v do-

toku povzročajo motnje, ki zahtevajo prilagoditev, to je avtomatske regulirne naprave. Če narasča vsebina snovi enakomerno v dotoku, se morajo dodati ustrezno večje količine flotacijskega

Montaža flotatorjev na kanalu med tretjim in četrtrim papirnim strojem

sredstva. Dodajanje se pa zopet duši oz. zmanjšuje, če se zmanjšuje količina snovi.

Za kontrolo in obratovanje so flotatorji opremljeni z avtomatično regulacijo dotočne količine po frikcijskem ventilu in plavču.

Pri nihajočih količinah dotočka se manjkajoča množina nadomesti avtomatično s povratno prečiščeno vodo.

Imajo tudi avtomatično regulacijo dodajanja flotacijskih sredstev s kontrolno in dodajalno napravo. Da prilagodimo dodajanje flotacijskih sredstev ob nihajočih količinah snovi v dotoku, vključimo kontrolno napravo k tlačnemu cevovodu snov-

nega lovilnika in kontroliramo hitrost flotacije (fotocelica). Z impulzom reguliramo dodajanje flotacijskih sredstev. Dodajalna naprava krmi dodajanje kemičnih raztopin preko dodelilca, ki jih dobiva iz višje nameščenih posod. Naprava obenem registrira porabo in indirektno tudi spremembe predpisane količine v dotoku.

Z dodajanjem zraka merilec količine zraka vključimo v dotok pred snovnim lovilnikom. Merilec deluje na principu spremembe gladine in regulira količino zraka preko dodajalnega ventila.

Montažo lovilnikov je prevzela EM iz Maribora. K oddaji teh del nas je vodila preobremenjenost domačih delavnic (remont PS II ter druga vzdrževalna dela). Montažno podjetje se je resno lotilo dela, vendar zaradi težav pri nabavi domačega materiala (pocinkane, svinčene cevi in drugega materiala) del ne bo moglo opraviti v pogodbenem roku.

ing. U. M.

S seje delavskega sveta papirnice Količevo

Količevo, novembra — Na redni seji delavskega sveta papirnice Količevo so razpravljali o naslednjih problemih:

Sprejet je bil predračun stroškov investicijskega vzdrževanja za leto 1964 ter določitev kalkulativne stopnje.

Določeni so bili stroški reklame ter reprezentance za 1964. leto.

Pregledali so poročilo o službenih potovanjih za leto 1963.

Občinskemu skladu je DS odobril prispevek za borce NOV v višini 300.000 dinarjev iz sklada skupne porabe.

Sprejel je spremembo pravilnika o delitvi osebnih dohodkov ter pravilnik o HTV službi

P. Z.

Iz sklepov 12. redne seje ODS Vevče

Vevče, decembra — Obratni delavski svet ni mogel odobriti prošnje za posojila individualnim graditeljem stanovanj, ker za take gradnje nima nobenih sredstev.

Odobril je izredni plačani dopust Mohorju Uršiču in Cenki Lambergar, ki obiskujeta enomesečno politično šolo.

Za šefa ekonomske enote 1403 — Prvi papirni stroj — je bil imenovan strojevodja Anton Dečman, za predsednika EE pa Peter Novak.

Pionirskemu odredu »Jože Moškrič« iz osemletke v Sostrem je odobril finančno pomoč v znesku 20.000 din.

ODS je obravnaval predvideno gradnjo zimskega kopališča in načeloma soglašal z gradnjo. Pripravljen je prevzeti garancijo za odplačevanje anuitet posojila, ki ga bo treba najeti v ta namen.

Iz sklada skupne porabe je ODS odobril dotacijo v višini 100.000 din mladinski organizaciji obrata Vevče.

ODS je razpravljal o družbeni prehrani. Ker je zdaj naš obrat družbene prehrane v bivši restavraciji v Vevčah in ker so ti prostori izven obrata, bo morala pri obisku restavracije in jemanju dnevnih obrokov vladati enaka disciplina, kot če bi se malice in kosila delili v podjetju. Do izvolitve potrošniškega sveta naj bo za to postavljen nadzorni organ odgovoren za redno poslovanje, potem pa bi to delo prevzela komisija za družbeni standard.

ODS je na predlog stanovanjske komisije odobril dodelitev nekaterih razpoložljivih stanovanj članom kolektiva: Hasanu Silahiču, Silvu Črnetu in Matiji Lamplju. Sklenil pa je, da naj v bodoče vsak zadržnik, ki se preseli v na novo zgrajeno družno stanovanje, da svoje prejšnje stanovanje na razpolago podjetju. Pravno naj bi to uredili s posebno pogodbo že pri najetu posojila.

S 14. redne seje upravnega odbora

Vevče, decembra — V zvezi z izvozom v prihodnjem letu in sestankom na industrijski zbornici so ugotovili, da podjetje ne bo moglo v prihodnjem letu izvažati večjih količin izdelkov kot letos. Glavna ovira pri tem je pomanjkanje surovin in zahtev domačega trga.

Pričeli so se dogovori s ponudniki za dobavo premaznega stroja. Takoj, ko bomo prejeli dokončno potrdilo investicijske banke, bomo z najugodnejšimi ponudniki sklenili pogodbe.

V obratu Vevče bo proslava 120-letnice vevškega obrata v

zadnjih dneh letošnjega leta. Vsi delavci, ki so zaposleni v podjetju nad 18 let in vsi upokojenici, ki so odšli v pokoj po letu 1950 in so delali v podjetju nad 18 let, bodo ob tej priložnosti deležni posebne pozornosti.

V občini Ljubljana-Siška je bil sestanek ZTP in vseh podjetij, ki imajo priključke industrijskih tirov. ZTP namerava ukiniti vse priključke, češ da bodo morala podjetja speljati industrijske tire neposredno s postaje. Za obrat Medvode bi taki stroški znašali nad 100.000 000 din, podjetje pa trenutno nima toliko sredstev za to. Mnenja smo, da bi bilo treba

sklicati ponoven sestanek z ZTP in najti ustrezno rešitev, ki bi bila ugodna za obe strani.

Na XIV. seji je upravni odbor obravnaval še številne prošnje za podelitev štipendij. Ker imamo za tekoče potrebe, pa tudi za potrebe bližnje bodočnosti za zasledbo delovnih mest že dovolj štipendistov, je UO mnenja, da začasno ne bi podeljevali štipendij.

UO je odklonil vse prošnje za različne oglase v časopisih in revijah, ker so za to namenjena sredstva za letošnje leto že izčrpana.

Še tretjič: Štipendije — da ali ne?

Količevo, decembra — V zadnjih dveh številkah našega glasila sta bila objavljena dva članka o problemih štipendiranja. Prvi je podal svoje mišljenje tov. L. M. ki pa je obravnaval predvsem finančno stran ter probleme, ki nastanejo pri sklepanju pogodb ter pri poznejši zaposlitvi teh študentov. Ugotovil je, da je večina prosilcev pri sklepanju pogodb premalo resna, saj večina ne pozna niti osnovne dejavnosti, s katero se ukvarja podjetje, ki mu bo štipenditor. V rednem študijskem roku le malokateri štipendisti konča šolanje, kar pa je glavna zahteva v pogodbi. Precej pa je tudi takih, ki se zaposlijo v drugem podjetju, ki jim mogoče bolj ustreza, oziroma jim nudi boljše pogoje. Ko konča, se tov. L. M. vpraša, če je sploh še smiselno štipendiranje v taki standardni obliki.

V zadnji številki pa je tov. I. S. prešel s številčnih rezultatov na nekoliko bolj problemsko stran ter poskušal najti neke rešitve, ki bi bile za obe strani ugodnejše. Predlogi, ki jih je tu nanizal, so vsekakor vredni premisleka ter nadaljnje obdelave. Predlog, da naj bi sedanji način štipendiranja krenil v drugo smer, kjer naj bi sedanji štipendija dobila obliko posojila, ima vsekakor svoje dobre in slabe lastnosti. Vsekakor bi zagotovil popolnoma naravno selekcijo, ki bi izdvojila le resne študente. Tako bi odpadle vse dosedanje težave, ki jih imajo podjetja ter študenti.

Takoj ob podpisu pogodbe bi ti bilo jasno: če boš študij v rednem času končal ter pokazal določen uspeh na delovnem mestu, se ti bo posojilo črtalo in je torej to štipendija v starem smislu. V kolikor ne končaš, jo boš vračal kot vsako drugo posojilo.

Zelo zanimiv je predlog o popolnem odpisu posojila, šele glede na uspeh, ki ga pokažeš na svojem delovnem mestu. Res je, da se precej študentov zaposli v podjetju, ki ga je štipendiralo, vendar pa je precej takih, ki so tu samo toliko časa, da odslužijo štipendijo, takoj nato pa grejo v drugo podjetje. Jasno je, da tu ne more oziroma neče pokazati uspeha, kar bi glede na svojo kvalifikacijo moral. Tu pa je tudi druga stran problema, ki nastopi s to novo obliko posojila. Tu je vprašanje vračanja posojila. Kdaj in na kakšen način naj podjetje zahteva vračanje, kriterij pri določanju, ali naj se vrača ali ne, čas, ki je potreben za ugotovitev uspešnega dela. Vseeno pa je ta oblika zelo zanimiv poskus pri reševanju in bi bilo o njej potrebno razmisliti.

Poskusil bom sedaj opozoriti na nekaj, kar sem sam opazil kot štipendist. Odnos podjetje-štipendist je tisto, kar daje ozadje različnim problemom. Štipendist bi se moral zavedati, da je član delovnega kolektiva, čutiti bi moral to povezanost in se s tem zavedati tudi določene odgovornosti. Samo podjetje pa bi moralo nuditi seveda tudi nekaj več, kot zgolj to, da vsako leto pošlje opomin, da nisi poslal potrebno nek osebni stik, ki bi oba približal drugemu drugemu. Skupni sestanki, mogoče vabilo na izlet s člani kolektiva, sodelovanje v kakem tečaju, bi ti dalo zavest, da le ni štipendija samo denar, ki oba pogodbeno veže. Seveda pa bi moral na drugi strani sam štipendist pokazati več zanimanja za dogajanje v samem podjetju ter njegove probleme.

O sami višini štipendije ne bi govoril, vendar pa bi se s takim načinom dela tudi ta lahko precej zvišala, saj je že znana ugotovitev, da sedaj ne krije minimalnih življenjskih stroškov študenta. Sodelovanje obeh strani, medsebojna povezanost, bi dala rezultat, ki ga pričakujemo.

P. Z.

Varnostni in zdravstveni službi pravo mesto v statutih

Količevo, decembra — 26. XI. smo se zbrali v Ljubljani v okviru okrajnega društva varnostnih inženirjev in tehnikov, delavci, ki delamo na področju varnosti pri delu in zdravstvu.

Dnevni red je bil zelo pester in tak, da je obsegal strokovni del, hkrati pa omogočil obračun dela društva od zadnje konference pa do danes. Strokovni del je obsegal zelo veliko in aktualno vprašanje dela v naši varnostni dejavnosti. V prvi točki je ing. Ernest Blažon zanimivo obdelal temo »Zrak v naših delovnih prostorih«. Prikazal je stanje v naši industriji glede tega. Ugotovil je, da naši arhitekti kljub ustaljenim normam še vedno ne upoštevajo dovolj faktorjev prezračevanja pri projektiranju novih delovnih prostorov. Kakšna naj bi bila izvedba, da ne bi povzročila prepihov oziroma gibanja zraka, ki neprijetno opliba na delavce. Če pri novih stavbah premalo upoštevamo klimatizacijo prostorov, kakšno je šele stanje starih obratov, kjer so v večini primerov taki prostori, v katerih je zelo težko izvesti učinkovito zračenje. Temu pa je treba v bodoče posvetiti obo pozornost že pri projektiranju zgradb.

Posebna pozornost je bila posvečena statutom podjetij, o čemer je govoril tov. Miš. Opozoril je, da mora HTV imeti določeno mesto v novih statutih. V njem je treba načelno določiti, kako je zaposlenim zagotovljena varnost pri delu, kako se organizira izobraževanje novodošlih delavcev in kako naj se zagotovijo finančna sredstva za izvajanje varnostne službe, kam je vključena varnostna služba v podjetju, v kateri sektor spada ter komu je odgovorna za svoje delo.

In dalje: kako in v katere namene se sme uporabljati sredstva, če ostanejo zaradi zmanjšanja bolezni. Kakšen naj bo postopek, če podrejeni ali pa nadrejeni ne upoštevata navodil ali predpisov, ki so izdani za varnost pri delu.

Za vse to ni enotnega recepta, pač pa vsako podjetje po svoji specifičnosti, urejenosti in panogi lahko prilagodi varnostno službo svojemu statutu. Predvsem je važno, da varnostni in zdravstveni delavci sedaj, ko se statute pripravljajo, posvetijo vso skrb, da bo v statut vključena tudi zdravstvena in varnostna služba.

Po strokovnem posvetu je bil občni zbor društva varnostnih inženirjev in tehnikov okraja Ljubljana.

Po izvolitvi organov konference je obširno poročal o delu društva predsednik Vilko Krapež. Ugotovilo se je, da je bilo društvo delavno in da je skrbelo vseskozi za strokovno vzgojo članov, bodisi s predavanji ali pa strokovnimi ekskurzijami, ki jih je društvo organiziralo. Sprejet je bil statut

društva varnostnih inženirjev in tehnikov okraja Ljubljana.

Po predlogu kandidacijske komisije je bil za novega predsednika izvoljen ponovno Vilko Krapež, varnostni tehnik v Litostroju.

Po izvolitvi novega upravnega odbora društva je delovni predsednik zaključil občni zbor in zaželel novemu upravnemu odboru društva čimveč uspeha pri delu. Občni zbor društva je podelil tudi dva častna naslova članoma, ki se že dolgo vrsto let z uspešnim delom in humanim prizadevanjem borita za čim boljše pogoje delovnega človeka.

T. O.

Vevče: Na temo o izobraževanju (Foto: Marjan Zaplatil)

Ali se izplača izobraževati?

Količevo, decembra — O strokovnem izobraževanju in usposabljanju smo v našem listu že veliko napisali. Saj smo v vsaki številki nekaj objavili o tej problematiki. Vendar pa je ta tako važna, da se moramo znova in znova nanjo vračati in jo osvetljevati z raznih strani. Danes bi si ogledali vprašanje, ali se s staljša posameznika izplača ali ne in kaj lahko pričakujejo tisti, ki so se odločili, da del svojega prostega časa porabijo za učenje in strokovno usposabljanje in kaj pa tisti, ki se jim ne da dopovedati, da bo strokovna usposobljenost, praktična in teoretična — pogoj za delovno razmerje.

Vedno kadar s tega vidika obravnavamo probleme strokovnega kadra, moramo imeti pred očmi tri stvari: trenutne potrebe, naravno fluktuacijo (upokojitve) in potrebe glede na perspektivni razvoj. Vsaka od teh daje neko možnost napredovanja, zato si jih na kratko ogledamo.

Trenutne potrebe. Naša tovarna se je v zadnjih nekaj letih hitro razvijala. Temu razvoju pa ni sledilo usposabljanje in strokovna vzgoja kadra. Tako smo prišli v situacijo, da na veliko delovnih mestih delajo delavci, ki nimajo ustrezne strokovne izobrazbe. Naša naloga je, da vsem tem delavcem nudimo možnost, da se izobrazijo. Tisti med njimi, ki tega ne bodo hoteli, bodo prej ali slej doživeli, da bodo namesto njih napredovali mlajši izsolani delavci. V zvezi s tem se med zaposlenimi pojavljata dve zmotni misljenji, ki sta obe enako škodljivi. Proi mislijo, da v situaciji pomanjkanja moške delovne sile podjetje nima druge izbire, kot da jih zaposli na teh delovnih mestih take, kakršni so. Tem lahko odgovorim, da se krepko motijo. Proiči zato, ker takega mnenja niso vsi delavci in se strokovno izobražujejo, drugič zato, ker ima podjetje pravico zahtevati od vsakega, da si v določenem roku pridobi ustrezno strokovno izobrazbo.

bo, sicer ga lahko zamenja in tretjič zato, ker bomo v nekaj letih imeli že toliko izobraženih ljudi, da bomo vsa taka delovna mesta izpopolnili. Drugi mislijo, da je glavno, da zna nekdo praktično

NEPREVIDNOST IN LAHKO-MISELNOST BOTRUJETA ŠTE-VILNIM NESREČAM NA DELOVNEM MESTU

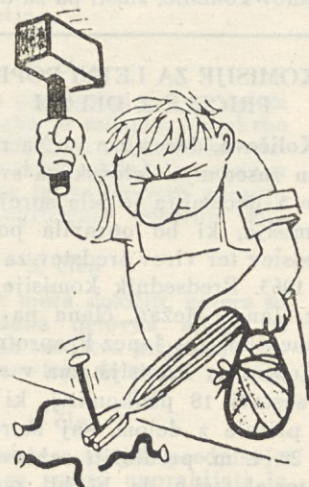
Medvode, decembra — Objavljamo značilni primer nesreče iz obrata Medvode, ki se je zgodila v petek, dne 6. XII. 1963 ob 20.10 uri, ko je stroj za cepljenje lesa Behlilu Hamuliću, roj. 21. 12. 1932 odsekal srednji prst desne roke na gornjem členku. Imenovan je nekvalificiran delavec, zaposlen v oddelku za pripravo lesa na polkvalificiranem delovnem mestu.

Delavec Branko Curk je delal na stroju za cepljenje lesa in medtem ko je pripravljel les, je Behlil Hamulić sam pričel cepiti les na stroju. Branko Curk je Behlila Hamulića opozoril na nevarnost in ga opomnil, da naj preneha s delom, vendar brez uspeha.

Ko je Behlil Hamulić nameščal lesene klade za cepljenje lesa, mu je ta zdrsnila in ko jo je hotel ujeti in ponovno namestiti, mu je sekira odsekala prst — sredinec desne roke. Ponesrečenec je imel na rokah usnjene zaščitne rokavice. Stroj je odsekal tri prste rokavice.

Ponesrečenec je bila nudena zdravniška pomoč v zdravstvenem domu Medvode od dr. Stanke Živca z napotkom, da se mora takoj javiti v bolnico v Ljubljano. Vendar se je Behlil Hamulić odpravil v bolnico šele v soboto, dne 7. XII. 1963 zjutraj. Iz navedenega se lahko opazi naslednje značilnosti:

Ponesrečenec je samovoljno opravljal delo, za katerega ni bil določen, niti ni bil za to delo poučen in usposobljen. Prav tako je v večini primerov potrebno upoštevati opozorilo drugih delavcev, ki imajo na posameznih mestih več praktičnih izkušenj. Prav tako je treba upoštevati navodila zdravnika.

delati in da je priden. Tem lahko odgovorim samo tole: Praktično delo je brez dvoma zelo važno. Toda če je kdo priden in dober pri praktičnem delu, mirno lahko pričakujemo, da bi bil še boljši, če bi imel še ustrezno strokovno izobrazbo, zato od njega še bolj upravičeno lahko zahtevamo, da tako izobrazbo ima. Samo teh nekaj dejstev daje pozitiven odgovor na zastavljeno vprašanje o naslovu.

Naravna fluktuacija. Zgodovina naše tovarne je precej dolga. To pa pomeni, da kader, ki je rasel skupaj s tovarno, počasi odhaja v službeni pokoj. Proces intenzivnejše zamenjave starega kadra traja že nekaj let in se bo še nadaljeval v naslednjih letih. Strokovno znanje in izkušnje tega kadra moramo nadomestiti z novim. Jasno pa je, da ga ni možno nadomestiti kar čez noč, temveč je to treba delati postopno in načrtno. Prav tako ni možno v današnjem tempu razvoja tehnike in znanosti čakati, da novi kader pride do spoznanja in strokovne usposobitve samo skozi praktično delo. To pravičja predloga in drugič, je tako znanje enostransko, nepopolno. Zato je nujno, da organiziramo načrtno šolanje novega kadra. Pri tem šolanju pa naletimo na težave, ki sem jih prej omenil. V bodoče bomo poskrbeli, da bodo na izpraznjena delovna mesta prišli predvsem delavci, ki bodo imeli tudi potrebno šolsko izobrazbo. (Popolno osnovno šolo in izpit za poklic papirničarja). Vsekakor pa ne smemo zabresti v drugo skrajnost, namreč da je formalna šolska ali strokovna izobrazba že sama zase dovolj za napredovanje. Tako nevarnost bomo v največji meri odpravili že v izbiri kandidatov za šolanje, ker bi omogočili šolanje v prvi vrsti tistim, ki imajo največ pogojev za napredovanje, torej najbolj pridnim in najbolj sposobnim pri praktičnem delu. Tako bi reševali orzel, ki nastaja z odhodom starejših delavcev v pokoj, s praktičnim priučevanjem in istočasnim šolanjem. V taki situaciji se odpirajo lepe perspektive vsem, ki se odločijo, da nekaj prostega časa posvetijo strokovni izobrazbi.

Potrebe glede na perspektivni razvoj. Plan perspektivnega 7-letnega razvoja podjetja predvideva graditev novih kapacitet, ki bodo do leta 1970 sedanjo našo proizvodnjo podvojile. Ta bo predvsem gradnja KS III, nove lesobrusilnice, kalorične centrale in mehanizacija transporta. Za te kapacitete bomo potrebovali novo delovno silo in to predvsem strokovno. Že sedaj moramo misliti, kje bomo dobili in komu bomo zaupali upravljanje s tako modernimi napravami, kot bodo te. Vsekakor bomo v prvi vrsti pogledali med te sedaj zaposlenimi, predvsem med tistimi, ki bodo imeli ustrezno strokovno izobrazbo in praktično znanje.

Po vsem tem bomo ugotovili, do so možnosti za napredovanje zelo ugodne, samo da to napredovanje ne bo prišlo samo od sebe, ampak se je zanj treba potruditi!

M. L.

Važnejša od kurative je preventiva... Prizor s cepljenja proti gripi v papirnici Količevo

Naše težave pri izvajanju preventive

Količevo, decembra. — Že 7 let so v naši ambulanti redni periodični in sistematski pregledi delavcev iz papirnice Količevo, iz Induplati Jarše in LIP Radomlje. Namen teh pregledov je zgodnje odkrivanje bolezni, ko še ni nobenih občutnih znakov bolezni, da bi bolnik sam poiskal zdravniško pomoč. To velja za bolezni, ki jih je mogoče dobiti zaradi zdravju škodljivega dela in za vse druge bolezni.

Vsako leto poročamo, kaj smo našli pri pregledanih in kaj smo ukrepali. Včasih zadostuje že premestitev na drugo delovno mesto, da preprečimo napredovanje bolezni ali pa, da jo popolnoma ozdravimo.

Pri ginekoloških pregledih žena pa ugotavljamo zelo zgodnje znake bolezni, ki lahko preidejo, če jih ne najdemo pravočasno, v rakasto obolenje. Doslej smo teh zgodnjih znakov bolezni našli pri več kakor 20 ženah. V letošnjem letu so bile 4 žene na operaciji, ki je zahtevala ležanje v bolnici 1 teden in 1 mesec bolniškega dopusta doma. Če bi te žene ne prišle na periodični pregled, bi po dveh ali treh letih morale ostati v bolnici vsaj 5 tednov in bi bile doma še 6 mesecev. Poleg tega bi bile invalidi, ker bi jim odstranili maternico.

Ze samo iz teh izjav lahko dojamemo, da smo ženam samim prizanesli velike bolečine ter preprečili nevarnost za napredovanje bolezni. Skupnosti pa prihranili vsaj 50 milijonov dinarjev. Operacija v začetnem stadiju bolezni stane približno 100.000 din, pri napredovanih boleznih pa 2 milijona dinarjev. Poleg tega moramo računati na daljšo oskrbo v bolnici in neprimerno daljši bolniški stalež.

Onažamo pa, da so žene vse manj zainteresirane za takšne preglede. Sestra jih mora skoraj prisiliti, da pridejo na pregled. Mogoče bodo žene ob branju tega članka spoznale, da je nepravilno, če so se branile teh pregledov. Lahko spoznajo, da pregled koristi predvsem njim samim. Takrat, ko smo bolni, je prepozno spoznanje, da je nallene biti zdrav in odkrito obžalovanje.

Letos cenimo drugič proti gripi. Tudi tukaj je 20% takih, ki se tega cepljenja branijo. Res je, da če ne moremo z gotovostjo trditi, da bo ta akcija usnela, vendar vse kaže, da bo ob epidemiji grine uspeh. Marsikdo je že izjavil, da je vsako leto prebolel gripo. Je lansko leto ne, ker je bil cepljen. Reakcija je minimalna: glavobol in nahod! Na zabodu plačujemo ljudje sami to cenilno in stoji ure in ure pred ordinacijo, da pridejo na vrsto. Pri nas plača stroške cepljenja tovarna in Zavod za socialno zavarovanje.

Mar mislimo mogoče zato, ker ne plačamo sami, da je ta akcija nevedna?

Kaj smo res tako zaostali?

Cepljenje je med delovnim časom, pridemo na delovna mesta v tovarno. Torej, tu ni niti izgovora »nimam časa iti v ambulantno«

To je samo nekaj misli o težavah pri izvajanju dela preventive v naši ambulanti. Pričakujemo, da bo prihodnje leto odziv na preglede in cepljenje bolj pri-

jazen. Pričakujemo, da ne bo nihče imel občutka, da je to »muha« zdravnik in uprave, ki pa delavcu ne koristit!

Dr. Marija Šiška

Kaj smo delali

Količevo, decembra — 21. novembra je na svoji redni seji upravni in nadzorni odbor sindikalne podružnice papirnice Količevo pregledal svoje enoletno delovanje. Sklepe, sprejete na sestankih, smo realizirali, izvršeno delo pa je precej pestro.

Še spomladi smo organizirali volitve v zbor delovnih skupnosti. V tistem času smo tudi prenesli poslovanje tovarniškega bifeja k menzi, kamor tudi dejansko spada.

Ob začetku poletja smo poslali na 3-tedensko preventivno zdravljenje 16 delavcev, na desetdnevno okrevanje pa 8 delavcev, ki delajo na zdravju škodljivih delovnih mestih. Izposlovali smo denarno pomoč za dograditev mladinskega okrevališča Debeli rtič, in organizirali pripravo in sodelovanje na papirniških športnih igrah.

Med poletno sezono smo sodelovali z upravo podjetja pri organizaciji preživljanja dopusta in podprli sodelovanje pri izdajanju glasila »Naše delo«.

Ob katastrofi v Skopju velja poudariti, da je bila prizadevnost sindikalne podružnice velika in da je zbiranje pomoči in vpis posojila potekalo po načrtih in dejanskih možnostih.

Ob koncu poletja smo pripravili srečanje z upokojenci — bivšimi delavci naše tovarne. Nadalje smo sodelovali na važnem informativnem sestanku v Vevčah, kjer smo razpravljali o statutih, 7-letnemu planu in 42-urnem delovnem tednu.

Jeseni smo izvedli množični sestanek in proslavo pri spominski plošči na dan mrtvih.

Posvetili smo vso pozornost nadaljnjemu razvijanju smotrnega in koristnega delavskega samoupravljanja, medsebojnim odnosom in pojavi nediscipline ter bili zainteresirani do vseh problemov komune, zlasti pa za dvig

KOMISIJE ZA LETNI POPIS PRÍCELE Z DELOM

Količevo, decembra — Na rednem zasedanju delavskega sveta dne 3. decembra je bila sprejeta komisija, ki bo opravila popis središtev ter virov sredstev za leto 1965. Predsednik komisije je ing. Janez Mežan, člana pa sta Stane Skok ter Janez Praprotnik.

Centralna komisija ima v svoji sestavi 18 podkomisij, ki so že pričele z delom, saj morajo do 20. t. m. predložiti zahtevani material, tako da bi bil popis pravočasno zaključen. P. Z.

Vtisi s »Prvega jugoslovanskega kongresa za medicino dela«

Tega pomembnega kongresa so se iz naše tovarne, kot smo že poročali, udeležili obratni zdravnik dr. Boris Moškon in varnostna tehnika obeh obratov.

Kongres je v imenu predsednika republike pozdravil Moma Marković, zvezni sekretar za narodno zdravje in socialno politiko.

Naši najvidnejši državni funkcionarji, politični in javni delavci, tuji gostje iz 9 evropskih držav, razni strokovnjaki na zdravstvenem področju so že v uvodnih besedah poudarili pomen področja, ki ga je obravnaval kongres: zdravstveno zaščito našega delovnega človeka.

V okviru kongresa so bile razne strokovne in kulturne prireditve, ki so služile za mnoge izmenjave mišljenj, dogovorov,

razprav o problematiki v tovarni itd.

Strokovni del kongresa je obsegal že vnaprej določene referate in koreferate. Prva tema je na zelo zanimiv način obravnavala osnovne principe zdravstvene zaštite delavcev v SFRJ. Zgodovina zdravstvene zaštite je bila strokovno obdelana in s številskimi prikazoma tako, da se je dalo presoditi, kako ogromen korak je bil storjen na področju zdravstvene zaštite delavcev po drugi svetovni vojni. Eden od referatov je obravnaval problematiko medicine dela, o ljudskem faktorju ter o organizaciji preventivnih služb v delovnih kolektivih.

V zvezi s temi temami je bilo še pet koreferatov o izostankih z dela, ocenjevanju in asanaciji delovnih pogojev, problemu kadrov v službi medicine dela, znanstvenem raziskovanju na področju delovne medicine, kakor tudi o zdravstvenem izobraževanju ljudi, zaposlenih v proizvodnji.

Ko so referati na široko in obširno obravnavali probleme zdravstvene zaštite delavcev na osnovi zakonov in uredb, zagotovljenih z ustavo, sta dva glavna referenta prof. dr. Duričić in prof. dr. Kesić na široko obravnavala medicino dela pri nas in njeno sedanjo ter bodočo organizacijo.

Glavni republiški inšpektor dela BiH je govoril o značaju ljudskih faktorjev v organizaciji preventivne službe v delovnih kolektivih ter pri tem naglasil, da so za sistematično in strokovno reševanje problemov znotraj kolektivov najbolj potrebne službe HTV, zdravstvena služba ter delo psihologa in socialnega delavca.

Prof. dr. Olga Maček je poudarila značaj zdravstvenega odnosa do higienskega izobraževanja. Očitno mora pri tem prednjačiti vodstvo podjetja. Uspeh mnogih programov javnega zdravstvenega varstva je odvisen od zdravstvenega izobraževanja zaposlenih. To je tudi ključ za reševanje zdravstvenih problemov in najboljše orožje, ki ga imamo v zdravstvu.

Razen zelo širokega obravnavanja posameznih profesionalnih obolenj v raznih panogah gospodarstva, ki ga obravnavajo posamezni izdelani zakoni (zakon o invalidskem zavarovanju, ki naštevajo priznana obolenja v zvezi z različnimi poklici) so obravnavali tudi obolenja, ki doslej še niso zakonsko priznana, a vseeno izvirajo iz dela. V posebnem referatu in koreferatu so obravnavali silikozo, silituberkulozo, kronični bronhitis in druga podobna obolenja. Pri iskanju posameznih poklicnih obolenj znotraj podjetja je iskati nova obolenja, posebno obolenja dihalnih organov. Pravilno je bilo mnenje avtorjev, ki so v svojih predlogih prikazali potrebo, da se služba medicine dela in služba HTV najtesneje povežeta in sodelujeta, ker je nesporno to, da imata ena kot druga, iste cilje in enake zahteve — preprečevati poklicna obolenja in zmanjšati število nesreč pri delu.

Glavni zvezni inšpektor za delo Zdenko Has je med drugim povedal, da mora v sodobni tehni-

no-zdravstveni službi, pri zaščiti delavca na delu, preventiva odigrati primarno vlogo. Torej uspeh na področju zaštite je v preventivnem delu. Ko je navedel materialne in druge izgube, ki nastanejo zaradi nesreč pri delu in profesionalnih obolenjih, je poudaril, da je imela skupnost zaradi nesreč pri delu in profesionalnih obolenj v letu 1962 več kot 50 milijard dinarjev izgube. V ta znesek pa niso vračunane vse izgube, miti ne tista, profesionalna obolenja, ki z zakonom niso priznana. Na koncu je tov. Zdenko Has naglasil, da ničesar takega ni napoti, da humanizacija, produktivnost dela in ekonomičnost v borbi za napredek zaštite pri delu ne bi korakale z enakim tempom, kot druge službe v gospodarski organizaciji.

To je samo nekaj misli ob zaključku »prvega jugoslovanskega kongresa za medicino dela«

J. V.

Kaj in kdo v tovarniškem komiteju ZMS

Vevče, decembra — Na prvem sestanku so člani tovarniškega komiteja sprejeli naloge takole:

predsednik: Jože Marolt

sekretar: Jože Zibert

blagajnik: Ivanka Kržin

vodja športne dejavnosti: Bojan Trtnik

vodja izobraževalne dejavnosti: Bogdan Lampič

Izobraževalna dejavnost mladine bo obsegala predavanja, ekskurzije, družabna srečanja z mladinskimi aktivni in spoznavanje mehanizma delavskega upravljanja.

Vodja komisije za mladinske delovne brigade je Ciril Zupančič.

Komisijo za organiziranje prireditvev in za sodelovanje z družbeno-političnimi organizacijami vodi Milan Povše.

Vodja komisije za spoznavanje DS in delitev osebnih dohodkov je Jože Zibert.

Komisije sestavljajo, razen članov TK, dela voljni mladinci in mladinke, ki se bodo na ta način najlažje vključili v delo ZMS.

Na II. seji TK so dokončno pregledali sklepe zadnje konference, ki so odraz problemov, katere je nakazal referat in razprava. Obširni program dela pomeni za vodje komisij in za vse njene člane veliko dolžnost. Če pa jo bodo vsi opravljali dosledno, bo vloga mladinske organizacije vse večja, sama organizacija pa bo močnejša.

M. J.

IX. redna konferenca ZMS Ljubljana-Moste-Polje

Vevče, decembra — 8. decembra je bila v prostorih občinske skupščine IX. redna letna konferenca ZMS Ljubljana-Moste-Polje.

Na konferenci so razpravljali predvsem o nalogah ZM v gospodarstvu, na področju spoznavanja mehanizma DS in delitev, nadalje o strokovnem izobraževanju mladih proizvajalcev, o problemih rekreacije mladih, o vključevanju mladih v različne organe in o statutih.

Razen sprejetih sklepov za nadaljnje delo, je konferenca izvolila tudi novi 17-članski komitej in tričlanski nadzorni odbor.

Pred na novo izvoljenim komitejem je naloga, da kar se da upošteva smernice konference, ki so izražene v sklepih.

Iz našega mladinskega kolektiva so bili izvoljeni: za predsednika občinskega komiteja Vlado Smigovec, člani pa so še: Jože Tomazič in Slavica Repac. V nadzorni odbor pa je bila izvoljena Hilda Bokavšek.

Vsem želimo čim večjega uspeha pri družbeno-političnem delu!

DVOJNA OCENA

Jaroslav (iz Količevega) se navadno pripelje s svojim »Fičom« med zadnjimi na »siht«. Zamudo zmanjšuje prav do tovarne in ubogi »Fič« trpi, kot bi bil na dirki v Monzi. Med vožnjo se naš Jaroslav jezi na tiste, ki skušajo nadoknaditi zamujeno s kolesi. Med temi je bil neko jutro tudi njegov sodelavec Veselko, s katerim bi se kmalu zaletela zaradi vneme, kdo bo prej v tovarni. Na opozorilo, naj vozi bolj previdno, je Jaroslav odgovoril: »Kogar še jaz vidim na cesti, ko grem na delo, ga ni prav nič škoda, če ga povozim — vsaj za podjetje ne!«

O. T.

Naše delo II/1963 (25.12.) št. 12

P A P I R N I C A K O L I Č E V O

Predpisi o HTV, katere vam posredujemo v tej posebni prilogi našega glasila, so življenjske važnosti za vsakega člana našega kolektiva, posebno pa za delavce, ki delajo na strojih ali na strojnih napravah. Razumeti moramo, da so važni zlasti tisti predpisi, ki govorijo o načinu nošenja zaščitne obleke ter drugih zaščitnih sredstev. Predpisi so namenjeni zaščititi delavca in se bo njihovo izvajanje tudi zahtevalo od vseh z vso strogostjo in disciplinsko odgovornostjo.

Na osnovi zakona o delovnih razmerjih 44. člena 6. točke in 49. člena ter splošnega pravilnika o higiensko tehničnih varnostnih ukrepih pri delu

(Uradni list FLRJ, št. 16/47 46., 88., 89., 90., 91., 92., 93., 94. in 96. člena) je delavski svet podjetja dne 29. IV. 1963 sprejel

PRAVILNIK

o osebnih zaščitnih sredstvih v podjetju

1. člen

Pravilnik o osebnih zaščitnih sredstvih je bil dosedaj sestavni del pravilnika o HTV v podjetju. S tem pravilnikom pa prenehajo veljati vsa navodila in predpisi, ki so obravnavali osebna zaščitna sredstva v drugih pravilnikih podjetja.

2. člen

Namen tega pravilnika je, da določi pravilno uporabo in zadostno preskrbo z osebnimi zaščitnimi sredstvi za varstvo rok, nog, kože, dihalnih organov in drugih delov telesa na vseh zdravju in življenju ogroženih delovnih mestih.

3. člen

Ta pravilnik mora določiti, katera so zdravju ogrožena delovna mesta in kakšna zaščitna sredstva pripadajo posameznikom na teh delovnih mestih.

4. člen

Zaščitna sredstva, ki jih predpisuje ta pravilnik, se smejo uporabljati le na delovnih mestih in pri delih, ki so s tem pravilnikom predvidena.

Iznašanje in nošenje zaščitnih sredstev iz podjetja — izvzemši zaradi pranja — je prepovedano.

5. člen

Izdatki za zaščitno obleko, obutev in druga varnostna sredstva, ki jih uporabljajo delavci na podlagi tega pravilnika, bremene materialne stroške podjetja na podlagi 3. točke 2. odstavka odredbe o izdatkih izplačanih osebam v delovnem razmerju, ki se priznajo za materialne stroške gospodarskih organizacij (Uradni list FLRJ, št. 19/61, 4 in 22/62).

6. člen

Vsa osebna zaščitna sredstva morajo biti udobna za nošenje in izdelane iz materiala, ki je odporen proti škodljivim vplivom na dotičnem delovnem mestu, ki se uporablja. Pri tem je treba upoštevati JUS, s katerim je predpisana oblika posameznega zaščitnega sredstva.

7. člen

Pravico do osebnih zaščitnih sredstev imajo vsi delavci, ki delajo na delovnih mestih ali delih, kjer so ta sred-

Tomšič

stva s tem pravilnikom določena. Le-ta morajo biti dana delavcem na razpolago pri nastopu službe oz. pred začetkom dela na ogroženem delovnem mestu.

8. člen

Delavci, ki se zaposlijo na novo, so upravičeni do osebnih zaščitnih sredstev takoj, ko so sprejeti v delovno razmerje. To se pravi, ko jim poteče mesečna preizkusna doba. Vendar pa so tudi v tem času upravičeni do osebnih zaščitnih sredstev, če bi bilo njih zdravje v nevarnosti.

9. člen

Za vsa osebna zaščitna sredstva mora biti določen rok njihovega trajanja. Po izteku tega roka ostanejo praviloma še naprej v lasti podjetja.

Izjemoma za nekatera osebna zaščitna sredstva ni predviden in določen rok trajanja (očala, respiratorji, maske in podobno), ker bi prekratek ali predolg rok lahko povzročil škodo osebi ali podjetju.

10. člen

Zaposlenim se izdajo osebna zaščitna sredstva na reverz proti podpisu z navedbo datuma, ko so bila izdana na uporabo, da se tako izvrši pravilna materialna zadolžitev ter da se kontrolira rok trajanja. To je važno za ponovno izdajanje.

11. člen

Delavci, ki jim je prenehalo delovno razmerje, so dolžni vsa osebna zaščitna sredstva vrniti oprana.

Ta sredstva se morajo voditi v posebni evidenci in vpisati odstotek uporabe. Po odstotku uporabnosti se zadolži osebo, ki prejema ta osebna zaščitna sredstva.

12. člen

Ob izteku roka trajanja se osebna zaščitna sredstva lahko obnovijo oz. zamenjajo le s privolitvijo odgovornih materialnih organov in proti vrnitvi izrabljenih ali pokvarjenih.

13. člen

Vsak delavec je dolžan predpisana osebna zaščitna sredstva vedno uporabljati, z njimi pazljivo ravnati in jih vzdrževati v uporabnem stanju. Po uporabi jih mora očistiti in odložiti na za to določeno mesto.

Vse napake ali okvare je dolžan takoj prijaviti nadrejenemu.

14. člen

Delavci, ki so zaposleni pri strojih za izdelavo papirja, kartona, lepenke in drugih pomožnih strojih, katerim se mora streči med obratovanjem, morajo imeti zaščitno obleko, ki je izdelana po JUS 7.

15. člen

Vsi zaposleni pri strojih, katerim se mora streči med obratovanjem, morajo nositi zaščitne obleke kot predpisuje ta pravilnik, sicer so nadrejeni dolžni, da jih opozorijo. V primeru neupoštevanja opozorila, pa postopajo v smislu pravilnika o delovnih razmerjih podjetja 74. člen 6. točka.

16. člen

Zaščitna obleka izdelana po JUS 7 se mora vedno nositi tako, da se čimbolj tesno prilaga telesu.

Manšete na rokavih morajo biti vedno zapete. Če pa je vroče, se sme rokav zavihati toda le na znotraj, da je čim večja varnost pri delu.

Bluza se nosi za hlačami tako, da nudi čim manjšo ohlapnost, ki bi lahko povzročila nesrečo.

Hlače morajo biti spodaj zapete.

Pri nabavi zaščitnih oblek je podjetje dolžno upoštevati gornja navodila. Delavec pa je dolžan, da vzdržuje zaščitno obleko v takem stanju, da se bo lahko oblačil po gornjih predpisih. Če delavec ni oblečen tako, kot zahteva gornji predpis, ne sme delati na takem delovnem mestu, kjer je predpisana zaščitna obleka.

17. člen

Vsi reparaturni delavci (ključavnarji, električarji, mizarji, jermenarji,

mazači itd.), ki opravljajo dela in po pravila med obratovanjem ali v nehi- gienskih razmerah, so dolžni dobiti osebna zaščitna sredstva, kot jih pred- videva 14. člen tega pravilnika. Upošte- vati pa morajo brezpogojno 16. člen tega pravilnika.

18. člen

Delavci, ki so zaposleni pri mletju papirnih odpadkov, v katerih se nahaja vsa mogoča nesnaga, morajo biti iz sa- nitarnih razlogov opremljeni z zaščit- nimi oblekami JUS 7 in strogo upošte- vati 16. člen tega pravilnika, tako da nesnaga ne more prodrati do kože. Imeti morajo gumijaste škornje, da se zaščitijo pred vlago in nesnago.

19. člen

Na vseh holandeih, pripravih smovi, polnil, snemalci lepenke morajo biti opremljeni isto kot pod 18. členom te- ga pravilnika, toda iz razloga prepre- čevanja prehladnih obolenj, ker se opravlja delo v mokrem in vlažnem stanju. Vsi ti delavci se morajo obvez- no preobleči in obesiti v garderobno omarico obleko tako, da se osuši.

20. člen

Zaščitna očala se morajo uporabljati na vseh delovnih mestih, ki jih pred- pisujejo pravilniki o HTV po oddelkih oziroma panogah v podjetju. Mojstri, predelavci in vodje grup so dolžni skrbeti, da so ta na razpolago in da jih delavci uporabljajo, sicer so dolžni po- stopati po 15. členu tega pravilnika.

21. člen

Zaščitna očala se sme nabavljati le po naslednjem standardu:

Varovalna očala prozorna JUS Z. Bl 200

Varovalna očala temna stekla JUS Z. Bl 201

Varovalna očala s kobaltnim steklom JUS Z. Bl 202

Varovalna očala z nepropustnim okvirom JUS Z. Bl 203

Varovalna očala z žično mrežo JUS Z. Bl 210

Vsaka drugačna očala je prepovedano uporabljati, ker ne ustrezajo osnovnim higienskimi in varnostnim predpisom.

22. člen

Delavcem, ki so zaposleni pri razto- varjanju vagonov, pri manipulaciji z le- som, dvoriščnih delih, odvaževalcem ogorkov in drugim, ki opravljajo zu- nanja dela in so izpostavljeni vremen- skim neprilikam, pripadajo naslednja zaščitna sredstva:

dežne pelerine, gumijasti škornji, krzneni telovniki, zaščitne obleke, vol- nene rokavice in gumirani predpasni- ki pri lesu.

23. člen

Pri pretakanju jedkih tekočin ali pri čiščenju z njimi se mora uporab- ljati gumijaste rokavice in zaščitna očala, da ne more priti do poškodb.

24. člen

Za občasno čiščenje z jedkimi teko- činami strojnih delov se nahajajo v pi- sarni delovodij v omarici gumijaste rokavice in zaščitna očala, ki jih mora oseba, ki čisti, uporabljati in po upo- rabi vrniti.

25. člen

Delavci na pripravi polnil morajo pri drobljenju kolofonije uporabljati respiratorje za grobi prah. Opremljeni morajo biti z gumijastimi škornji in zaščitnimi oblekami.

26. člen

Vozniki traktorjev in viličarjev mo- rajo imeti dežne plašče, zaščitne roka- vice, klobučevinaste škornje, bunde in zaščitne obleke. Za pranje vozov pa še gumijaste škornje.

27. člen

Delavci, zaposleni v kalorični in hidrocentrali, morajo biti opremljeni: Strojniki: KC — zaščitno obleko in en dežni plašč in ene gumijaste škor- nje za cel obrat.

Kurjači in pomočniki kurjačev v KC — zaščitno obleko, azbestne rokavice,

71. 12. 1962 / 25. 12. 1962 / II - 2075 - 2076

zaščitna očala prozorna in zaščitna očala temna pri kontroli ognja. V času reparatur na kotlu se jih mora opremiti z respiratorji in predpisanim ob-
rokom mleka.

Odvažalci ogorkov z dežnim plaščem, gumijastimi škornji, zaščitno obleko in krznenimi telovniki in volnenimi rokavicami.

Voznik viličarja in upravljavec meh-
anične lopate: z dežnim plaščem, gu-
mijastimi škornji, zaščitno obleko, bun-
do in volnenimi rokavicami.

Pomočniki in čistilci pa z zaščitnimi
oblekami, gumijastimi škornji, gumi-
jastimi rokavicami ali volnenimi rokavi-
cami in krznenimi telovniki, kadar de-
lajo na zunanjih delih.

28. člen

Delavke v zračni sušilnici se opremi-
jo v zimskem času s krznenimi telovni-
ki in volnenimi rokavicami.

29. člen

Šoferji tovornjakov, avtobusa in
osebnih avtomobilov se opremijo za
čiščenje in pranje voz z gumijastimi
škornji in zaščitnimi oblekami ali ha-
ljami. Za vožnjo pa šoferske rokavice in
bundo.

30. člen

Delavke pri izdelavi čepov v mo-
rem stanju morajo imeti gumijaste
škornje, gumijaste predpasnike, zaščitne
obleke in gumijaste rokavice. Delavke,
ki opravljajo kaširanje čepov, pa mo-
rajo imeti platnene predpasnike in ha-
lje.

31. člen

Varilci, ki opravljajo dela z avtoge-
nim in obločnim varjenjem, morajo biti
opremljeni z naslednjim: azbestnimi
oblekami in rokavicami, usnjenimi
hlačami, predpasniki in rokavicami,
usnjenimi ali azbestnimi gamašami, va-
rilnimi maskami in očali, z zaščitnimi
oblekami. Prejemati morajo za okrep-
čilo predpisano količino mleka.

32. člen

Pri vseh občasnih delih, ki so zdravju
škodljiva ali nevarna za poškodbe, se

mora osebe, ki delajo na tem delovnem
mestu, zaščititi za ta čas, kot to zahte-
vajo varnostni predpisi.

V ta namen morajo biti osebna za-
ščitna sredstva v skladišču rezervirana.

33. člen

Krovci, električarji in delavci, ki de-
lajo na občasnih delih, kjer so možni
padci, morajo biti varovani. V ta na-
men morajo biti opremljeni z zaščit-
nimi pasovi in primernimi vrvmi,
krovci in kleparji pa še z montažnimi
copatami.

34. člen

Vratarji in čuvaji morajo imeti uni-
forme, poleg tega imajo čuvaji pra-
vico do dežnega plašča, bunde in klo-
bučevinastih škornjev. Vratarji pa so
upravičeni do enega dežnega plašča,
ki se nahaja v vratarnici na razpo-
lago službojočemu.

35. člen

Delavec, ki opravlja službo poklic-
nega gasilca, mora v službenem času
nositi uniformo, ki je predpisana s
pravilnikom o oblekah in oznakah po-
klicnih gasilcev (Ur. l. FLRJ št. 6/62).
Razlika je samo ta, da v sredini levega
rokava nosi sindikalni znak (zobato
kolo v premeru 30 mm). Upravičenost
za bremenitev materialnih stroškov pa
opravičuje Ur. l. FLRJ št. 24/61 in
24/62.

36. člen

Rok trajanja posameznih delov ob-
leke je naslednji:

1. zimska kapa titovka in letna, 2
leti;
2. zimska in letna bluza, 2 leti;
3. zimske in letne hlače, 2 leti;
4. zimski površnik (plašč ali krznen
površnik), 4 leta;
5. dežni plašč, 3 leta;
6. delovna obleka (bluza in hlače ali
halja), 3 leta;
7. usnjene rokavice, 2 leti;
8. srajca, 1 leto;
9. kravata, 1 leto;
10. gumijasti škornji, 2 leti;
11. čevlji, 2 leti;

12. opasač z naramnikom (neodrejeno).

Kolikor se posamezni deli obleke poškodujejo pred rokom brez krivde uporabnika, kar se ugotavlja komisij-sko, se mora ta del popraviti ali nadoknaditi. Če pa komisija ugotovi, da se je del obleke poškodoval ali uničil po krivdi uporabnika, pa je ta dolžan nadomestiti uničeno na svoje stroške.

37. člen

Kurir in kontrolor bolnikov, ki opravljata vremenu izpostavljeno službo, sta upravičena do: dežnega plašča, usnjenih hlač, usnjene kape, zaščitnih očal, klobučevinastih škornjev, rokavic in bunde 3/4.

38. člen

Gasilske skupine imajo poleg uni-forme še gumijaste škornje, ki se naha-jajo v gasilskem domu za morebitno uporabo. Pri tem mora biti zadostno število mask za plin in vsaj 1 Dre-gerjev aparat za eventualno reše-vanje in nujno uporabo. Da je našteto v uporabnem stanju, je odgovoren po-klicni gasilec.

39. člen

Za čiščenje oziroma pranje strojev in vlaganje strojne vprege v stroj se za ta čas opremi delavec z gumijastimi škornji. Pazilec sit, ki opravljajo delo v mokrem stanju, pa so gumijasti škor-nji stalno zaščitno sredstvo.

40. člen

Vsak zaposleni mora za osebno hi-gieno na delovnem mestu prejemati ustaljeno količino osebnih čistilnih sredstev (milo, prašek, mazavo milo, sodo in brisače, ki jih mora zmerno uporabljati).

Brisače morajo biti vedno čiste, za kar skrbi koristnik sam. Na zahtevo obratnega higieničarja ali druge po-oblašene osebe jo mora pokazati iz higienskih razlogov.

41. člen

Vsak zaposleni prejme letno po eno brisačo, tisti pa, ki jo prejme prvič, pa dve, da ima možnost izmenjave za pranje.

Do dveh brisač pa imajo pravico samo delavci, ki delajo na posebno umazanem delovnem mestu, to pa so: kurjači in pomočniki kurjačev v KC, odvažalci ogorkov, odvažalci premoga, upravljavec mehanične lopate in repa-raturni ključavničarji.

42. člen

Delavci v laboratoriju, ki so izpo-stavljeni raznim kemikalijam, so upra-vičeni do zaščitne halje, gumijastih ro-kavic in drugih zaščitnih sredstev, ko-likor občasno opravljajo dela, ki so zdravju škodljiva.

43. člen

Delavci v embalažni delavnici, ki imajo opravka s stroji in cirkularkami, morajo imeti na uporabo respiratorje, zaščitna očala in zaščitne obleke.

44. člen

Delavke v dodelavi kartona morajo imeti zaščitne halje zaradi velikega pra-šenja in prekomerne obrabe obleke.

45. člen

V strojni dodelavi lepenke morajo delavke nositi ženske zaščitne halje oziroma zaščitne obleke, ki so izde-lane po JUG 7. Pri težki satinaži pa morajo imeti obrazne ščitnike ali pa morajo namestiti zaščitno napravo, da se prepreči udarce od drobcov lepenke.

46. člen

Vse delavke, ki so zaposlene pri prehrani v menzi in bifeju, morajo iz higienskih razlogov nositi bele halje in naglavne rute. Teh predmetov se jim mora oskrbeti v zadostni količini, da so lahko vedno čiste, tako da imajo najmanj pa 3 kose v uporabnem sta-nju. Za pomivanje posode se sme nabaviti gospodinjске gumijaste ro-kavice in gumijast predpasnik. Kuha-

rice morajo imeti poleg halje še delovne bele predpasnike.

47. člen

Obratna higieničarka mora imeti ustrezne zaščitne halje in pokrivala, kot to predpisuje sanitarna in zdravstvena zaščita.

48. člen

Snažilke, ki čistijo sanitarne in obratne prostore, morajo biti opremljene z gumijastimi škornji in zaščitnimi haljami.

49. člen

Iz higienskih in zdravstvenih razlogov pa ne smeta 2 ali več oseb uporabljati istih zaščitnih sredstev, ker je nevarnost za prenos bacilov.

Osebna zaščitna sredstva, ki se dajo občasno na uporabo (očala, respiratorji), se morajo za vsako uporabo očistiti oziroma razkužiti.

50. člen

V breme materialnih stroškov pa se ne more knjižiti zaščitnih ali delovnih oblek ali halj, ki jih prejmejo delavci na naslednjih delovnih mestih: mojstri oddelkov in delavnic, sušilci lepenke v kanalu, zaposleni v pisarnah in delavke pri ročni dodelavi lepenke in papirja.

51. člen

Glede na 9. člen tega pravilnika je določen rok trajanja za posamezna osebna zaščitna sredstva naslednji:

1. zaščitna očala, rok nedoločen;
2. maske za varjenje, rok nedoločen;
3. respiratorji, rok nedoločen;
4. naobrazni ščitnik, rok nedoločen;
5. zaščitni pas, rok nedoločen;
6. azbestne rokavice, rok nedoločen;
7. gumijaste rokavice, 12 mesecev;

8. usnjene rokavice, od 6 do 12 mesecev po kvaliteti in uporabi;

9. volnene rokavice, 4 mesece;

10. usnjeni predpasnik, 24–36 mesecev po uporabi;

11. usnjene hlače, 36–48 mesecev;

12. montažne copate, 12–36 mesecev;

13. gumijasti škornji, 8–12 mesecev (8 mesecev lesni prostor);

14. klobučevinasti škornji, 3–4 zime po uporabi;

15. zaščitne obleke, 12 mesecev;

16. zaščitne halje, 12 mesecev;

17. dežni plašči ali palerine, 24 mesecev;

18. bunde ali brezrokavniki, od 3 do 5 zim po uporabi;

19. gumijasti predpasniki, 12 mesecev;

20. platneni predpasniki, 12 mesecev.

Ta rok je določen po ustaljenih izkušnjah, zato pri nekaterih predmetih rok niha med krajšim ali daljšim časom, kar izraža ni povsod enaka ali pa so daljše ali krajše zime. Rok pa se ne more določiti za predmete, ki se ne obrabijo, lahko pa se pokvarijo v daljšem ali krajšem času.

52. člen

Proti zaposleni osebi, ki ne hrani pravilno osebnih zaščitnih sredstev, ali jih uporablja v ne prave namene ali jih namerno odtuji ali poškoduje, se uvede disciplinski postopek oziroma postopek za povračilo škode.

53. člen

Nadrejene osebe za zaščitna sredstva, zlasti pa delovodje, mojstri in predelavci nadzorujejo stanje na tem področju. Skrbe, da podrejeni uporabljajo osebna zaščitna sredstva in da se drže navodil, ki so v zvezi s tem izdana, za kar so tudi disciplinsko odgovorni.

Predsednik DS:
Lado Korošec

Za poduk in razvedrilo

Pred kontrolo

Po kontroli

Jernejevo vozilo v službi...

...in doma

Prosim, če nataknete pokrivalo, ker vas bomo slikali za reportažo!

Na to cirkularko pa montirajte ščitnik, ker gre stroj na razstavo

POLINDROMNI REBUS

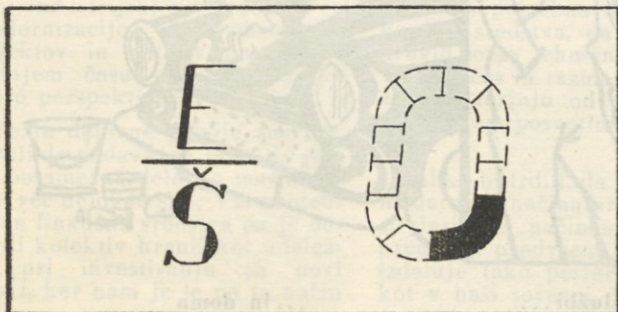
Za znani list napravil je že marsikaj naj mu za to pohvala in priznanje gre! Ta rebus (kl ga brati morate nazaj!) upodablja vam njegov priimek in ime.

I. S.

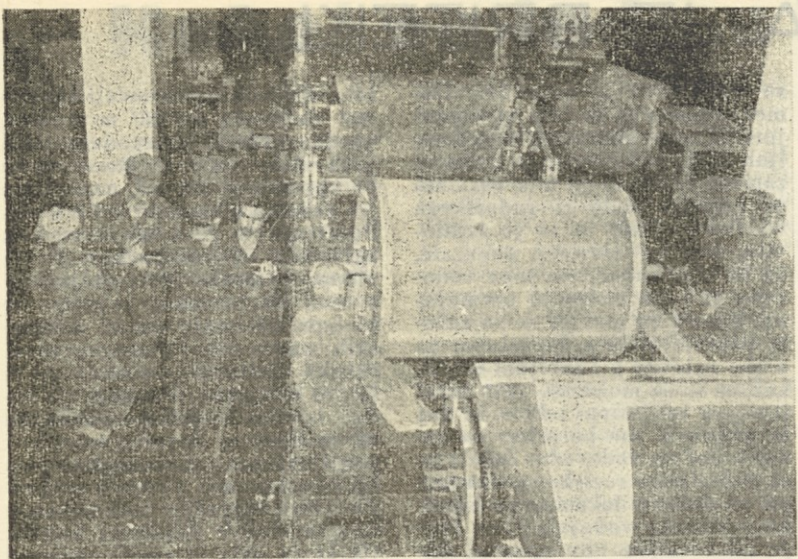
REBUS

Oseba bo rebus ta rešila, našla naziv bo znanega GLASILA.

I. S.

Med pravilnimi rešitvami današnjih rebusov bomo spet izžrebali tri za enake nagrade. Rešitve pošljite na uredništvo našega lista.

Remont v papirnici Količevo

Uresničene in neuresničene želje koliških papirničarjev

Količevo, decembra — V kroniki papirnice Količevo teče že 5. desetletje njenega obstoja. Leta 1920 se je pričel iz nekdanjega starega mlina razvijati obrat, sedanja papirnica Količevo. Izgradnja je potekala po etapah, vsakih nekaj let so dogradili nov objekt z novim strojnimi parkom. Pri gradnji teh objektov so posvečali zelo malo pozornosti mehanizaciji posameznih delovnih mest.

Vsa priprava snovi je temeljila na ročnem vnašanju. Na to je vplivalo predvsem dejstvo, da je imel tedanji lastnik na razpolago dovolj cenene delovne sile, ki je bila pripravljena delati pod vsakimi pogoji in za vsak denar.

Tako ni bil redek primer, da so morali v koših nositi mleto snov in drobilceve na holandce, polnila pa voziti v razredčenem stanju na daljavo 300 metrov, predvsem na holandce PS-II. Vozili so po neravnem terenu in se je včasih kak sod s kaolinom prevrnil.

Z veliko stavko koliških papirničarjev v letu 1935 smo si z velikimi naporii priborili nekaj več delavskih pravic. Med najvažnejše dosežke lahko štejemo podpis kolektivne pogodbe, kjer je bilo delavstvo razvrščeno v 10 mezdskih skupin in pa odstranitev tedanjega direktorja Wullschla. S tem je bila postavljena tudi možnost, da je tudi slovenski delavec lahko napredoval na odgovornejša delovna mesta. Seveda je imelo izboljšanje gmočnih razmer tedanjih delavcev za posledico to, kako bi na posameznih delovnih mestih napravili razne izboljšave, ki bi olajšale delo in zmanjšale število delovne sile.

Med tem časom so napravili nekaj betonskih veznih hodnikov, ki so povezovali posamezne objekte. Nastal je tudi lesen prehod iz holandcev KS-I na holandce PS-II. Po tem hodniku so napeljali cevovod za razredčeni kaolin, ki služi še danes za dovoz kaolina na holandce PS-II. To so bile vse važnejše pridobitve do konca druge svetovne vojne.

Po končani vojni, ko se je začelo vrednotiti delo in delovnega človeka, smo doživeli določen napredek, vendar smo morali zaradi splošnih potreb po naših izdelkih na tržišču usmeriti vsa svoja skromna finančna sredstva za dvig reprodukcije in družbenega standarda. Tako je nastala vrsta novih objektov in stanovanj ter najvažnejše, dobili smo svoj industrijski tir. Sredstva za modernizacijo že obstoječih objektov in naprav pa šele v zadnjem času kažejo nekoliko lepšo perspektivo.

Težje delovne pogoje smo reševali do nedavnega tako, da smo na posamezna delovna mesta dajali več delovne sile. Vsa pridobljena finančna sredstva pa je delovni kolektiv hranil kot udeležbo pri investiranju za novi KS-II, ker nam je le na ta način

uspelo, da smo prišli v poštev pri delitvi novih investicij v papirni industriji. Ko smo si končno pridobili sredstva za nov kartonski stroj II, smo skušali kupiti in postaviti stroj z vso mehanizacijo in avtomatizacijo, vendar smo zaradi skromnih finančnih sredstev tudi pri novem KS-II odstopili od marsikaterih želje. Toda že to, kar smo napravili novega, posebno pri moderni pripravi snovi, je pripeljalo do bistvenih razlik v delovnih pogojih na posameznih delovnih mestih.

Z uvedbo nove priprave snovi smo skušali rešiti problem priprave snovi za KS-I, toda to je uspelo le delno. Temu problemu bo potrebno ponovno posvetiti več skrbi, posebno ker se je število delavcev zmanjšalo, delo pa je v veliko primerih ostalo isto. Tudi holandci PS-I so bili deležni delne izboljšave delovnih pogojev, predvsem z izkoriščanjem papirnih odpadkov pri pripravi snovi KS-II.

Zelo težavni delovni pogoji so sedaj na holandcih PS-II in pri holandcu za zgornjo plast KS-II. Iz leta v leto se povečuje proizvodnja na naših strojih, zato postaja fizični napor, posebno na omenjenih holandcih, iz dneva v dan večji. Pri tem pa, kar je zelo važno, trpi kvaliteta izdelkov, ker za kvalitetno delo zmanjka časa.

Ročno vnašanje v holandce zahteva od delavca velik napor, posebno se v primeru izrabljenih nožev pri holandskem mlinu. Tak holanec ne vleče materiala, ki se kopiči pod valji, od tu pa ga je treba potem s posebnim drogom potiskati pod valjeve nože. Najtežje je vnesti holandec do gostote 1–2%, potem gre stvar mnogo lažje, ker gosta snov ne dopušča vsedanja surovine. Zaradi omenjenih težav si že dalj časa želijo prizadeti delavci, da bi se uredilo razpuščanje beljene in nebeljene celuloze na posebnem delovnem mestu. Tako razpuščena snov bi se potem, ko bi imela gostoto 3–4%, prečrpavala po posameznih holandcih. To bi bilo še toliko lažje, ker v večini primerov na vseh holandcih rabimo eno in isto surovino, pod približno enakimi pogoji. Jasno je, da bi s takim načinom ne odpravili dokončno fizičnega dela pri vnašanju, vendar pa bi s tem skrajšali čas vnašanja in bi dobili prepotrebni čas za pravilno mletje in doziranje poila. Zavedamo se tudi, da ureditev teh razmer ni možna kar čez noč in da so potrebna dokajšnja finančna sredstva, da je še vrsta drugih težav tehničnega značaja. Vendar čas in razmere, v katerih živimo, terjajo od nas, da tem problemom posvetimo več pozornosti.

Lahko bi trdili, da kombinacija modernega načina priprave snovi s klasičnim načinom ima svoje prednosti predvsem tam, kjer se izdeluje tako pester asortiment, kot v naši tovarni, kjer delamo

od navadnih pa do specialnih vrst papirja in kartona, za katere je potrebna različna obdelava papirnih vlaken.

Delno centralizirana priprava snovi potrebuje manj delovne sile in kar je zelo važno, enako-mernejšo porabo električne energije. Pri nas bo nujno prej ali slej urediti razpuščanje beljene in nebeljene celuloze. Bojje bo treba izkoristiti že obstoječe naprave, postaviti nekaj zbiranih mešalnikov, nabaviti nekaj črpalke za snov in napeljati cevovode po posameznih holandcih.

Zelo važno pri tem je, da bomo v čim krajšem času uredili preskrbo z električno energijo in prepuštili čimveč fizičnega dela elektriki. V zadnjem času smo dosegli napredek v pripravi auminijevega sulfata, želeli pa bi še na isti način urediti stvar s kaolinom. Začasno naj bi na holandcih PS-II montirali bazene nad same holandce tako, kot pri holandcu za zgornjo plast KS-II.

Priznati je treba, da je z montažo ventila na koncu cevovoda za kaolin dosežen določen napredek. Prej je bilo treba hodi odpirati ventil 40 m daleč in smo morali paziti na šteje. Gorje, če se je kdo zmotil: povzročil je poplavo kaolina na holandcih PS-II.

Navedel sem nekaj bolj grobih primerov zaostanosti na posameznih delovnih mestih. Vemo tudi to, da je veliko problemov, ki so za podjetje še pomembnejši in terjajo rešitve. Morali pa bomo energično reševati tudi manjše.

Veliko premalo smo sodelovali pri pripravi in razpravi o sedemletnem planu našega podjetja. Posebno ekonomska enota III, katere se tičejo prej opisani primeri, ni pokazala zadostnega zanimanja za razpravo. Res je, da sedemletni plan vsebuje postavko o mehanizaciji in modernizaciji na splošno, toda plan in razprava bi morala biti bolj konkretna in bi se morala tikati vsake ekonomske enote posebej, tega kar naj bi napravili konkretno v tej ali oni ekonomski enoti in kaj bomo morali zaradi takih in takih težav odložiti za kasnejše čase. Tudi pri reševanju drugih problemov, ki so važni tako za kvalitetno delo kakor za standard zaposlenih v EE III, bo morala ta enota v bodoče krepkeje sodelovati.

Pred obiskom dedka Mraza v Vevčah

Vevče decembra — Dedek Mraz bo tudi letos obiskal otroke naših sodelavcev. V kino dvorani bo vsem, v starosti od 2. do 10. leta pripravil kratek film z lutkami in risankami. Po predvajanju filma pa bo prišel sam s svojim spremstvom in jih obda-

Ne samo grajo, ampak tudi pohvalo!

matičnimi pregledi posameznih strojnih delov in vijakov se v veliko primerih lahko pravočasno opazi razne okvare, katere je moč takoj, ali pa ob raznih zastojih popraviti. So pa tudi primeri, da se iz katerega koli vzroka taka okvara ne opazi. Zaradi tega pride do opisanih posledic. V takih primerih navadno iščemo krivca. Drži pa tudi to, da materialne škode prizadeti ne plača sam, saj bi jo tudi ne mogel, ker pa škodo mora nekdo trpeti, jo trpi celotni kolektiv in skupnost.

So pa tudi drugačni primeri, kot v mesecu novembru pri KS-I. Na drugi izmeni je strojevodja Franc Jerman opazil odlomljen vijak, pri formatnem vozičku na vzdolžnem situ. Vijak je bil na zelo nepreglednem mestu, pod hodnikom poleg format vozička. Vijak je tičal še nekoliko v svojem ležišču, postopoma se je pomikal ven zaradi tresljajev tresilca sita. Kakšna bi bila škoda, če bi omenjeni vijak izpadel, lahko ocenijo samo ljudje, ki so jim znane razmere pri KS-I! Pokvarilo bi se novo vzdolžno sito, kartonska klobučevina, predstiskalnica in lahko tudi še gavčna stiskalnica.

Ta primer sem omenil predvsem zato, ker takih primerov ni malo v naši tovarni. Vendar gremo po mojem mnenju preveč molče mimo njih. Tako kot smo pripravljeni grajati zaposlene, bi morali v takih primerih izrekat tudi pohvale in denarne nagrade, ki bi imele dokaj stimulativni učinek na zaposlene pri strojih.

Poudariti je treba tudi to, da s prehodom na skrajšani delavnik stroji ne bodo deležni take nege, kot so je bili nekdaj, ko smo jih pregledovali in popravljali vse nedelje. Zato bo potrebno še posebno veliko pozornosti zaposlenih, da ne bodo nastajale nepotrebne okvare strojev in strojne vprege, ker vse to bo povzročalo nepotrebne zastoje in padec proizvodnje, kar bo imelo za posledico zmanjšanje naših osebnih dohodkov.

P. F.

Predavanja iz cikla vzgoje civilnega prebivalstva

Vevče, decembra — Delavska univerza Ljubljana-Moste-Polje je skupno z oddelkom za narodno obrambo uprave občinske skupščine priredila ciklus predavanj iz vzgoje civilnega prebivalstva. Na območju Polja sta bili v osnovni šoli dve taki predavanji, ki so ju ponovili tudi v našem kolektivu. Predavanja so zelo zanimiva, vendar je udeležba članov kolektiva dokaj skromna. Prvega predavanja se je udeležilo 38 poslušalcev, drugega pa 30, kar je za tako velik kolektiv res premalo. Konec decembra in v začetku januarja bosta še dve predavanji in sicer: O obrambni sposobnosti Jugoslavije in o problemih zaštite prebivalstva pred zračnimi napadi, bosta seznanili poslušalce s sredstvi, ki jih danes svet nepremišljeno vlaga v vojne namene, s tem, kakšne so možnosti malih narodov in držav pri obrambi in atomskem orožju in možnosti zaštite pred njim.

Priporočamo obisk!

NAŠ INTERVJU

Gradnja novega trakta osnovne šole Meavode - Preska

Medvode, decembra — Za gradnjo novega trakta osnovne šole heroja »Franca Bukovca« Medvode — Preska je tudi naše podjetje prispevalo 3,5 milijona iz sredstev sklada skupne porabe, ki so bila dodeljena po razdelilniku za potrebe obrata Medvode. V zvezi s to gradnjo smo zaprosili ravnatelja šole Jakoba Zagarja, da nam odgovori na nekaj vprašanj. Ustregel je naši želji.

Kako poteka gradnja šole?

Gradnja šole je v zaključni fazi. Po pogodbi občinske skupščine Ljubljana-Siška z GP Tehnik iz Škofje Loke bi morala biti stavba dograjena in vseljena 1. II. 1964. Vprašanje pa je, če bo res, ker so nastale nepredvidene težave pri izdelavi ter montaži oken in vrat. Če bo nastopila huda zima, v odprti stavbi ne bodo mogli nadaljevati drugih obrtniških del, ki so v glavnem v zaključni fazi. Težave so nastale tudi v zvezi s priključitvijo na električno omrežje, kar pa bomo skušali rešiti s provizoričnim priključitvijo.

Kako je s sredstvi za gradnjo in opremo novih oddelkov?

Sredstva za gradnjo novega trakta je zagotovil upravni odbor sklada za financiranje šolstva pri občinski skupščini Ljubljana-Siška, nekaj sredstev pa so prispevala tudi medvoška podjetja. Nimamo pa še sredstev za ureditev okolice in za gradnjo kolesarnice. Za opremo je šola dobila 15 milijonov dinarjev, ki jih bomo morali racionalno uporabiti, da bomo lahko nabavili vse potrebno. Po naši oceni bodo stroški gradnje in opreme znašali okrog 120 do 130 milijonov dinarjev.

Kakšni so upi za gradnjo telovadnice?

Za gradnjo telovadnice zaenkrat ni nobenih upov, ker bodo prej zgradili telovadnico v Šentvidu, kjer je pomanjkanje telovadnice še bolj pereče. Učenci naše šole bodo tudi naprej imeli telovadbo v domu TVD Partizana v Medvodah, kar pa nam povzroča, zaradi precejšnje oddaljenosti, velike težave.

Kateri problemi bodo rešeni z dograditvijo novega trakta?

Z dograditvijo bo rešeno vprašanje centralne kurjave za novo in staro zgradbo šole. Stara šola je imela šest normalnih učilnic in dve v kletnih prostorih, ki nista ustrezali higienskim predpisom. V teh prostorih bodo adaptirani oddelki za gospodinjski pouk, šolsko kuhinjo in obednico, ker predvidevamo, da bomo v šolski kuhinji poleg enolončnice zagotovili učencem normalno kosilo. Toda zaenkrat še nimamo sredstev za omenjeno adaptacijo. V novi zgradbi bomo pridobili 8 učilnic in 3 specialne učilnice za fiziko, kemijo, risanje in petje. Poleg učilnic bodo v novi stavbi še kabineti, pionirska soba, knjižnica, upravni prostori in temnica za fotografski krožek ter zbornica.

Na šoli imamo 21 oddelkov s povprečno 32 učenci, vsega skupaj 662 učencev. Dograditev nove stavbe nam bo sicer omogočila ukinitve pouka v treh izmenah, v dveh kletnih prostorih ter v enem prostoru bivšega prosvetnega doma v Preski, ki absolutno ne ustrezajo higienskim zahtevam. Pouk pa bo še vedno v dveh izmenah in sicer bodo dopoldan zasedene vse učilnice, vključno s specialnimi, popoldan pa bo pouk v šestih učilnicah. Razen posebno učno-vzgojnih prostorov bo šola pridobila tudi ozvočenje, kar nam bo omogočilo redno sprejemanje radijskih šolskih ur. Stara stavba in nova bosta med seboj povezani z zaprtim hodnikom.

Otvoritev vodovoda v Radomljah

VODA JE PRITEKLA

Količevo, novembra — Ob 18-letnici osvoboditve je več naselij, kjer stanujejo delavci Papirnice Količevo, praznovalo velik dogodek. To je bila otvoritev vodovoda, ki bo preskrboval vasi Radomlje, Hudo in Količevo z dobro vodo. V bodoče se bo omrežje razširilo še na vasi Turnše, Crnelo in Čemšenik. Industrija v tem predelu potrebuje za svojo proizvodnjo veliko vode, ki jo črpa iz Bistrice. Omenjena naselja so se preskrbovala z vodo iz hišnih vodnjakov, ki so se v glavnem napajali iz Bistrice. Zaradi tega je ob vsaki manjši suši ostal večji del teh naselij brez pitne vode, sicer pa je bila ta voda bolj ali manj onesnažena in neprimerna za uživanje.

O novem vodovodu je bilo več variant. Najprej tista, da bi

se priključili k vodovodu Homec, vendar ta ni bila niti sprejeta. Misel o vodovodu v Radomljah in na Količevem pa s tem ni zamrla. Izdelana je bila varianta za črpanje vode iz rudniškega vodovoda. Tudi ta se je izjalovila, ker so meritve pokazale, da bi bila kapaciteta tega vodovoda za tako področje premajhna. Kmalu za tem pa so se začele posvetovanja s Projektom za nizke gradnje v Ljubljani o tem, kakšne so še možnosti. 1957 je bil izvoljen iniciativni odbor, ki naj bi pripravil vse potrebno za začetek del na vodovodu. Začele so se hidrološke raziskave, obenem pa so določili lokacijo za črpalnico oziroma vodnjak. Leta 1958 je bil izvoljen nov upravni odbor. Ta je začel delo z velikim poletom. Težav, na katere je naletel, ni bilo malo. Najprej je bilo potrebno zagotoviti zadostna finančna sredstva, nato pa načrte in izvajalca del. Leta 1959 so se lotili izkopa vodnjaka. Vodna preiskava je bila ugodna. Dela pri izkopu vodovodnega omrežja so tudi v redu potekala. Lani smo zgradili rezervoar in položili glavne cevi do črpalke do rezervoarja in dalje do Radomelj in Količevega. Mišljeno je

bilo, da bomo praznovali otvoritev vodovoda že 29. novembra, vendar nam je prežgodnja zima prekrizala račune. Rezervoarji so kapacitete 280 m³, napaja pa jih črpalka s kapaciteto 7,5 l/sek. Položenih je že 6.500 m cevi in zgrajenih 80 priključkov. Predvideno je preko 200 priključkov s tem, da je tukaj zajetih več blokov, ki imajo po 12 družinskih stanovanj. Celotna predračunska vrednost investicije znaša 110 milijonov. Vrednost do sedaj izvršenih del pa znaša že 80 milijonov. Seveda smo bili prisiljeni pri tako obsežnih delih iskati pomoč v raznih podjetjih. Na največje razumevanje smo naleteli v Papirnici Količevo, ki je dala iz svojih skladov 18 milijonov din za gradnjo vodovoda. Organi upravljanja v papirnici so se zavedali, da s tem pomagajo pri dvigu živiljenjske ravni svojih sodelavcev, ki jih na tem območju ni malo.

Kakor je videti, manjka še precej sredstev za dokončno dograditev predvidenega vodovodnega omrežja. Zaradi tega bo potrebno še precej naporov in prizadevanj, da bo vodovod dokončno zgrajen.

J. Z.

Kolodrobarske novice

VEVŠKA RELATIVNOST

Ob začetku izmene:
Sirena za tri minute prehitveva — sirena pokvarjena!
Ob koncu izmene:
Sirena za cele tri minute prehitveva — sirena odlična!

PAPIRIČAR V PRVEM LETNIKU

Tisti dan smo pri teoretičnem pouku v šoli obravnavali iz tehnologije poglavje o vrstah lesa. Učili smo se o vrstah lesa, ki pridejo v poštev za industrijsko predelavo v celulozo in papir. Prosto popoldne smo izkoristili za izlet v bližnje hribe. Predavatelj je brž izkoristil priliko za nekoliko praktičnih vprašanj.

Proi je bil na vrsti Tone:
»Kakšnega lesa je največ v tem gozdu?« se je glasilo vprašanje.
»Krivega, tovariš inženir,« je zadel Tonetov glas.

IZ ČASOV DOBIČKA

Ob nekem pregledu in popravilu računskih strojev je prišlo med prijaznim mariborskim mehanikom in enim naših ekonomistov do naslednjega poslovnega pogovora.

Mehanik: »Tale računski stroj je odslužil svoje. Operacije deljenja in odštevanja ni mogoče več izvajati. Z veliko previdnostjo ga morda lahko uporabite le še za množenje. Pri tem pa morate paziti, ker večkrat pokaže večjo »cifro« od dejanske.«

Naš ekonomist: »Nič hudega. Stroj bomo dali knjigovodstvu naših ekonomskih enot. Bo kot naša računalnica za obračun dobička.«

NAŠA TRGOVINA

Vevčani imamo svojo lastno trgovino za nakup gospodinjskih potrebščin. Urejena in opremljena je na sodoben način. Redkost pa je v njej dobiti vse tisto, kar v običajni trgovini lahko zahtevate. Vendar ima svoj namen. Kajti naša trgovina je bila med prvimi, ki je z uspehom odpravila staro načelo nagle postrežbe ter namesto tega uvedla nekoliko novih »ultraprektnih« počasnejših novitet.

Tako npr. imate v naši trgovini možnost videti, kako prenašajo, preštevajo in zlagajo novo robo, kako pomelajo trgovino, kako čistijo pulte itd., seveda, med obratovnim časom, na veliko veselje strank.

Ker je ena od številnih prodajalcev vedno na razpolago številnim strankam, lahko tudi izkoristite, da kaj kupite.

Obilno rezervo časa med čakanjem pa porabite za pogovor s sosedo. S tem odpade obisk na domu. Katere bolj precizno občutljive stranke govorijo celo o nekakšnem pojavu rahljanja živčnega sistema, ki vedno nastopa med čakanjem.

Kljub takšni specializiranosti pa se še vedno najdejo primeri zanemarjanja obiska naše trgovine.

Zares čudna pojmovanja!

Srečno — tovariš Feliks!

Vevče, decembra — »Kaj pa je danes tako veselo v zaloškem združenem domu?«

»Ali ne veš? Feliks Sevšek se poslavlja od tovarne.«

»Saj res! Stopimo noter!«

Precejšnje število sodelavcev je bilo zbrano okoli njega, da trčijo z njim v znak koristnega, dolgotrajnega sodelovanja v tovarni. Prinesli so mu spomine, segali v roko, izgovarjali tople besede in mu želeli vse dobro. Vsem pa je lebdela ena misel, da bomo pogrešali njegovih pridnih rok, še bolj pa njega, vedrega, nasmejanega, dobrega delavca in še boljšega tovariša.

Feliks Sevšek

Dve odliki sta mu prinesli čast in spoštovanje. Odličen odnos do dela in napredka v podjetju in marljivost, sposobnost ter smisel za javno delo na kulturnem in družbeno-političnem področju. Že pred vojno je rad nastopal na amaterskih odrih kot tamburaš in igravec — amater. V letih preizkušenj in odločitve je krenil na pot pravice in borbe. Takoj se je vključil v delo OF. Kot takega ga je zadela zla usoda tisočerihi. Odpeljan je bil v internacijo, kjer je umiral polna tri leta. Vendar ni umrl. Niso mu zlomili ne telesa ne duha, še njegove osebe narepe ne. Bil je močnejši kot žica, njegova vedrina trdnjša kot zelena zver.

Ko se je vrnil na domača tla, je začelo delo nadaljeval. Deset let je bil predsednik OF oziroma SZDL, funkcionar pri ZB. Ni ostal ob strani pri kulturnem življenju v Zalogu.

KUD Zalog ga je kar naprej potrebovalo — dramatika, organizatorja. Z ustanovitvijo Svobod je bil med prvimi, ki so prišli za delo.

Poleg vsega pa ni zanemarjal družine. Njegova otroka, oba že preskrbljena in žena se ob njem niso nikdar slabo počutili.

Kako je bilo z njim v službi, je skoraj odveč, da bi pripovedovali. Vsak ga je poznal kot delavca — vzornika. Kadarkoli mu je bilo kaj naročeno, si se nanj lahko zanesel. Vse je prav in pravočasno uredil, da ne govorimo o njegovem rednem delu, kjer je s

skrbjo in čutom dobrega gospodarja skrbel za red pri vzdrževanju strojne opreme.

Takšni so spomini nanj, ko smo mu ob njegovem odhodu v pokoj stisnili roko. Želimo mu, da bi njegova živahnost trajala še dolgo let.

Srečno — tov. Gregorin!

Količevo, decembra — Ob koncu meseca novembra je bil upokojen naš sodelavec, tovariš Franc Gregorin. V našem podjetju se je zaposlil takoj po osvoboditvi in ostal v njem vse do danes. Vseskozi je bil zaposlen pri proizvodnih strojih; prvo kot mazal na KS I, kateremu je stregel vrsto let. Ko pa je pričel obratovati novi kartonski stroj, je pričel delati na tem stroju.

Tovariš Gregorin se je leta 1945 vključil v partizanske edinice, kjer se je boril do osvoboditve in je bil dober borec in tovariš. Napori med tem bojem so oslabil njegovo zdravje, vendar pa o svojih težavah ni nikomur pripovedoval. Zato nas je vse zelo presenetila vest, da stopa v pokoj zaradi invalidnosti, star komaj 50 let. Na ta način se mu je skupnost sedaj oddolžila ter mu vrnila tisto, kar ji je sam dal.

Z njim smo izgubili vestnega delavca, iskrenega tovariša, naši stroji pa so izgubili človeka, ki jih je znal negovati.

Vsem njegovim mlajšim sodelavcem naj bo tovariš Gregorin primer vestnega ter poštenega sodelavca.

Tovarišu Francu Gregorinu še enkrat želimo vrsto srečnih let v krogu njegove družine, obilo zdravja ter zadovoljstva.

P. F.

Zgledna prizadevnost

Medvode, decembra — V majhni vasi na Topolu je bila po osvoboditvi zgrajena dvorazredna šola, v kateri je tričlanski učiteljski kolektiv z izredno prizadevnostjo omogočil učencem raztresenega naselja Topola, Trnovca, Govejke, Brezovice in Tehovca normalno osemletno šolanje v kombiniranih oddelkih z dopoldanskim in popoldanskim poukom.

Kolektiv pa si prizadeva, da bi razgibal tudi kulturno in politično življenje neposredne okolice ter skuša k temu pritegniti zastopnike političnih organizacij ter družbenega upravljanja na šoli kakor tudi v okolici. Rezultat njihovega prizadevanja je bila tudi proslava 20-letnice dneva republike v nedeljo, dne 24. XI. 1963 v prostorih šole. Proslave se je udeležilo številno občinstvo, ki je navedeno in z zadovoljstvom spremljalo kvaliteten program.

V programu so sodelovali pionirji osnovne šole z dobro nastudiranimi recitacijami in pevskimi točkami, gojenci Glasbene šole iz Medvod ter ansambel Ru-

Kako je dobra... (Foto Herman Kaplja)

Srečanja naših namiznoteniških igralcev

Količevo, decembra — Naši namiznoteniški igralci so vsekakor zelo agilni pri svojem delu ter vestno trenirajo, veliko pa imajo tudi srečanj z drugimi ekipami. V tem mesecu so imeli naslednja:

Prvo srečanje in tudi edini poraz, ki so ga doživeli, je bil z res odlično ekipo Kemičarja iz Hrastnika. Naša prva ekipa je izgubila 5:1, druga pa 5:0. Nastopili pa so: Kožar, Stražar, Vavpotič (prva) ter ing. Mežan, Skok ter Deisinger za drugo ekipo.

Naslednje srečanje je bilo v Ljubljani, ko so naši igralci premagali ekipo Litostroja 5:2. V ekipi Papirnice so bili: Kožar, Skok, Deisinger.

Ljubljansko Avtomontažo so doma premagali 5:3, v postavi: Kožar, Stražar ter Deisinger. V srečanju z ekipo TSS iz Ljubljane so bili prav tako uspešni 5:3 in sicer Kožar, Deisinger ter Poljanšek.

Pravo vrednost o naših namiznoteniških igralcih pa bomo prav gotovo dobili v naslednjih dneh, ko se bo šest naših najboljših igralcev udeležilo slovenskega prvenstva, ki bo v Ljubljani. Želimo jim lahko, da bi na tem elitnem slovenskem tekmovanju dosegli čim boljše uspehe, kar bi bilo prav gotovo velikega pomena za prihodnost, nikakor pa ne smemo biti razočarani oziroma malodušni, če uspeh ne bo tak, kakršnega mogoče nekateri posamezniki pričakujejo. Na vsak način pa bo to le dobra šola zanje.

P. Z.

Tečaj za voznike amaterje

Vevče, decembra — V začetku tega meseca se je končal tečaj za voznike-amaterje A in B kategorije, ki ga je vodil predavatelj AMD Moste-Polje Rudi Bužga.

V 52 urah predavanj so se tečajniki seznanili z najnovejšimi prometnimi predpisi in prometnimi znaki, dobili več praktičnih napotkov za kasnejše vožnje.

Dvaintrideset udeležencev, od tega skoraj vsi člani kolektiva

(nekaj jih je bilo iz bližnje okolice), so z zanimanjem poslušali predavanja. Zadnji dan tečaja so bili izpiti. Kako je tečaj uspel, priča dejstvo, da so izdelali vsi tečajniki. Med njimi je bilo 24 odličnikov, 5 prav dobrih in 3 dobri.

Vsem je dovoljena praktična vožnja.

Če se bodo člani kolektiva še zanimali za tak tečaj, ga bomo organizirali.

M. J.

Hokej na ledu v Vevčah

Vevče, decembra — Hokej na ledu je v Vevčah postal že tradicionalni šport. Medtem ko so imeli hokejisti v preteklih letih sezono na kratak čas in so bili odvisni od vremenskih prilik, sedaj trenirajo vsak teden trikrat na umetnem drsališču v Tivoliju. Res je, da so ti treningi in nastopi vezani z velikimi materialnimi stroški, vendar pa sredstva ne bodo zaman, če bodo dosegli vse, o čemer so se pogovorili hokejisti na skupnem sestanku v začetku tega meseca.

Ugotovili so, da je glede nastopov sedaj zatišje, saj se čuti prehod iz stare na novo generacijo. Starejši so z igranjem prenehali, mlajši pa kljub dobri volji in vidnemu napredku še niso tako daleč, da bi zastopali domače

barve na tujih igriščih. Mladi fantje so se odločili nadaljevati tradicijo vevškega hokeja, vendar pa se zavedajo, da bo uspeh pri razvoju tega športa viden šele po nekaj letih trdega dela. Zavedajo se tudi, da je poleg pridobitve pogojev za osebno rast tovrstnega športnika potrebna še dokajšnja mera materialnih sredstev, kot so: športna igrišča, osebni rekviziti, društveni rekviziti itd.

Še neprimerno bolj kot naštetih rekviziti pa je potrebna notranja organizacija kluba in sodelovanje vseh sodelavcev, saj visi skoraj celotno delo od organizacije, treniranja, nabiranja novih članov pa tja do iskanja materialnih in moralnih sredstev izključno le na dolgoletnem sodelavcu

tov. Jožetu Bezljaju, za kar mu gre z naše strani vse priznanje in zahvala.

Na sestanku so analizirali tudi medsebojne odnose članov hokejskega kluba in ugotovili, da se mora v skupnih interesih vsak posameznik podrediti kolektivni nalogi, ki jo je sprejel že ob vstopu v klub. Zavedati se mora, da moštvo nastopa in se javlja kot celota, kjer posameznik nič ne pomeni, če se noče vključiti v to celoto.

Končno so še pohvalili veliko večino mladincev, ki so se dosedaj udeleževali vseh rednih treningov, čeprav je bilo včasih težavno opustiti druge obveznosti. Ti mladinci dajejo lep zgled drugim, kar se pozna tako pri tehničnem in tudi organizacijskem napredku kluba in njih samih.

Vodja kluba tovariš Jože Bezljaj je na koncu prvega dela sestanka priporočil vsem hokejistom, naj bi odslej naprej opustili vse polovičarsko delo, naj bi vsak član v bodoče temeljito izprašal svojo vest in se moško odločil za konstruktivnejše, pozitivnejše predvsem pa za resnejše delo.

V drugem delu sestanka so se hokejisti pogovorili o načinu bodočega dela in se zlasti ustavili pri pravih igrar ter obravnavali sistem igranja.

Upamo, da so bile smernice in dogovori na tem sestanku koristni in se bodo morda uspehi pokazali že ob naslednjem tekmovanju, ki se bo pričelo v januarju prihodnjega leta.

ŠAH

Vevče, decembra — Med vevškimi šahisti se je v zadnjem času nabral kar precej zanimivosti. Večkrat se na treningih članu med seboj pogovarjajo o pesarosti našega četa v šahovskem klubu. Če imajo pogledamo v zapisnik o medklubskih tekmovalnih, nam ta kaže, da naš letosnji program kar uspešno končujemo. Imeli smo troje srečanj: s šahovskim klubom iz Borovnice, koprskim šahovskim društvom, nazadnje pa s šahovsko sekcijo iz Koncevega. Za našo mlado organizacijo je to kar precej.

Dne 3. novembra so nas obiskali člani šahovskega kluba Borovnica. Sejna soba, kjer je bil dvoboj, je bila skoraj prečesna. Osemindvajset šahistov je sedelo za šahovske deske, da se pomerijo, kdo bo močnejši. Ze v začetku so gostje pokazali namočenost in tudi zmagali. Po končanem dvoboju se je med nami razvila živahna debata. Gostje so nam potožili o njihovih težavah, ki zavirajo uspeh njihovega četa. Dejali so, da nimajo klubskih prostorov, kjer bi lahko organizirali treninge za člane. Njihove težave so nam bile razumljive. Po kosilu, ki smo ga priredili, so se poslovili od nas in nas povabili prihodnje leto v Borovnico. (Dopisnik nam, žal, ni sporočil rezultata, pa je zato ta športna vest zelo nepopolna. — Op. ur.)

Ze naslednjo nedeljo smo imeli napovedano srečanje s šahovskim društvom iz Kopa. Ko smo stopili v njihov klubski prostor, nam je že samo pogled na stene, kjer so visela priznanja za uspehe iz puljskega šahovskega festivala dal vedeti, da imamo opraviti s precej močnim nasprotnikom. Zagrizeno smo se spoprijeli in končno le dosegli neodločen izid dvoboja. Ta dvoboj je bil za nas predigra, ker nas je v naslednjih dneh čakalo srečanje s šahovsko sekcijo Količevo. Slutili smo, da bodo za nas precej trd oreh. In res, 20. novembra popoldne smo jih sprejeli pred tovarniškim upravnim poslopjem ter jih peljali v sejno sobo, kjer so nas že čakala šahovska bojna polja. Naš mali Bohorič je podal trebočo roko močnemu nasprotniku tov. Soncu, rutiniranemu šahistu. Tokrat zopet nismo imeli sreče z njimi, vendar smo jih prav na najmočnejših deskah pošteno ogrozili. Mešič je remiziral z Vavpetičem, Bohorič pa s Soncem. Tov. Ulčakar pa je dobil partijo s tov. Miličem.

Vsa ta tri srečanja so nam koristila, ker smo si zopet pridobili nekaj izkušenj za naša nadaljnja tekmovalja.

V počastitev 20-letnice AVNOJ pa smo organizirali šahovski turnir, na katerem naj bi sodelovale ekipe podjetij iz bližnje okolice, kar pa nam zaradi slabega vremena ni popolnoma uspelo. Turnirja se je udeležila samo ekipa Emone iz Zaloga.

Prvo mesto na turnirju je zasedel tov. Mešič, drugo Bohorič, tretje Zibert, četrto Potokar itd. Ekipa Emone pa je že v prvem kolu izpadla.

Preberite še obširnejše poročilo o dvoboju Vevče : Količevo.

KOLIČEVO, decembra — Šahovska ekipa papirnice Količevo je 20. novembra gostovala v Vevčah in odigrala povratni dvoboj z ekipo šahovske sekcije »Slavija« in sicer na osemih deskah.

Prvo srečanje, ki je bilo v avgustu na Količevem, se je končalo z visokim rezultatom 7:3 za Količane, zato je razumljivo, da so igralci domačega moštva želeli v povratnem dvoboju doseči ugodnejši rezultat. Upali so predvsem na uspeh svojih igralcev

na zadnjih deskah, na prvih pa izvleči konkor močnejše ugoden izid.

Njihova pričakovanja so se uresničila le delno. Igralci na prvih štirih deskah: Mešič, Uršič, Bohorič in Učakar so svojim izkušenim nasprotnikom: Vavpetiču, Lazniku, Soncu in Milcu odvzeli dve točki, medtem ko so ostali igralci drug za drugim položili orožje pred nasprotniki.

Končni rezultat je bil torej 6:2 v korist ekipe Koncevega.

Posamezni rezultati:

Mešič : Vavpetič, remi
Uršič : Laznik, 0:1
Bohorič : Sonc, remi
Učakar : Milč, 1:0
Zibert : Koncevja, 0:1
Mocnik : Jelovsek, 0:1
Potokar : Zule, 0:1
Djuranovic : Skok, 0:1

Pa pogledjmo še nekaj o poteku posameznih iger.

MESIC je v igri z **VAVPETIČEM** kmalu po otvoritvi zasedel v težavo, ko pa je v zapleten izgonil še figuro za dva kmeta, je vse kazalo na sigurno zmago Vavpetiča, ki pa je v popolnoma ugodnem položaju nepremišljeno napravil dve slabosti poteza, kar je uporabljal Mešič iznajdljivo izkoristil in uspel poraz sprejemati v remi. **LAZNIK** je proti **UKSICU** igral celo parajo zelo dobro. Otvoritveno prednost je od poteze do poteze povečeval in na koncu lepo zaključil. Zelo zanimiva je bila paraja **BOHORIC-SONC**. Rednarski pionir Bohorič je s svojo zrelo igro začel nasprotniku precej težav. Vse do končnice je bila borba enakovredna. Sele v končnici se je Soncu ponudila priložnost za zmago, katero pa ni izkoristil in mali Bohorič se je z odločnimi potezi resil v remi. **MILIC** se je iz težav, ki mu jih je v začetku pripravil napadani **UCAKAR**, kmalu resil, postopoma presel v mnogo boljše pozicijo, nato pa spregledal nasprotnikovo kombinacijo, s katero je izgubil figuro in se kmalu nato vdal. Najdaljšo partijo dvoboja sta igrala **ZIBERT** in **KONCILJA**. V igri ki je trajala skoraj pet ur, je bila prednost zdaj na eni, potem spet na drugi strani, kar je vzbujalo živahne komentarje gledalcev in drugih igralcev, ki so medtem svoje partije že končali. Na koncu je nadvse opreznih Koncilja le uspel premagati svojega starega rivala.

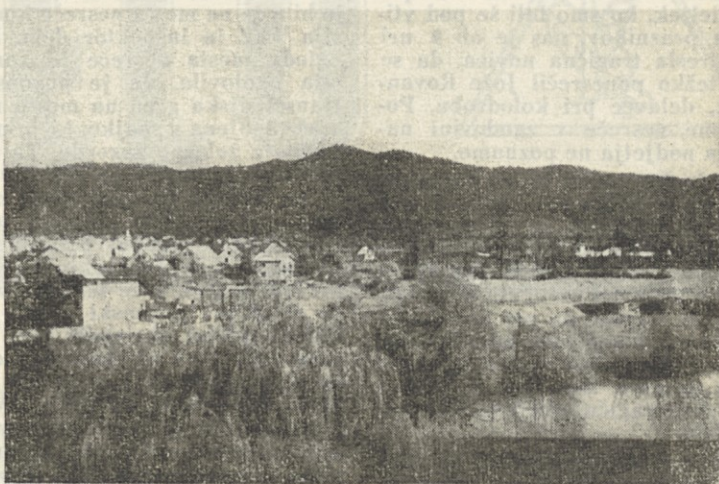
MOCNIK je **JELOVSKA** precej časa »krivil«, proti koncu partije pa je zelo popustil. Najprej je izgubil vso pridobljeno prednost, nato pa ni videl enostavne poti do remija, kar je nasprotnik spretno izkoristil za zmago. **POTOKAR** je proti **ZULETU** v enaki poziciji spregledal potezo, s katero ga je Zule matiral. **SKOK** in **DJURANOVIČ** sta se hrabro spustila v boj. V zelo ostri in burni igri je Djuranović potegnil krajši konec. Skok se je v zapletih bolje znašel in ga postavil pred neubranljivi mat.

Po končanem dvoboju so se igralci obeh ekip dogovorili, da se bodo v prihodnje še večkrat srečali na takih in podobnih prireditvah.

ZA NEKADILCE 3 : 1

Vevče, decembra — V kovinarski delavnici so se pogovarjali o koristnosti in nekoristnosti kajenja. Hoteli so priti na čisto, kdo je bolj pameten, ali tisti, ki kadijo, ali tisti, ki ne. Dognali so so, da je med njimi 33 nekadilcev in 11 takih, ki »vlečejo«.

Iz albuma fotoamaterja

Moj pogled z delovnega mesta (Pogled čez Ljubljano na zaloške hribe. V ozadju Debeli vrh. Foto: Ivan Sotlar)

TEKMOVALI SMO

Medvode, decembra — V počastitev dneva republike je občinski svet zveze sindikatov občine Ljubljana-Siška organiziral tekmovalje v več športnih panogah. Tudi naš kolektiv ni ostal ob strani. Naš sindikat se je obrnil na mladino. Morda so si mislili: »Dali smo jim denar, da kupijo športno opremo, sedaj naj pa pokažejo koliko znajo. Samo prositi za denarno pomoč ali pa nekaj več od tega.« Dokazali smo jim, da nismo vedno praznih besed.

Udeležili smo se tekmovalja v odbojki. Razen tega smo pa bili pripravljeni tudi za namizni tenis in streljanje. Mislili smo, da bomo tekmovali v vseh treh disciplinah, toda urnik je bil preveč zgoščen. Temu pa je tudi botrovala slaba organizacija tekmovalja. V skupini za odbojko so bili razen nas še Iskra Pržanj, Slovenija ceste in Kamnolom Podutik. Toda že spet so nastopile težave, kajti izmzensko delo nas je oviralo, da bi vsaj enkrat skupaj trenirali.

Kaj hitro je prišel dan, ko je bilo treba vse naše priprave usmeriti v eno samo svetlo misel — misel na zmago. Prvi smo bili vsi zbrani. Z našim kombijem smo se odpeljali do igrišča Iskra Pržanj. Oblekli smo naše modro-bele drese in si dejali, da smo že tu boljši od drugih, kajti naši dresi so bili popolnoma novi.

Prvi set je pripadel domačinom. Slabo smo začeli. Toda nismo izgubili volje do zmage. Druga dva seta smo zares zaigrali bolje. Premagali smo jih z rezultatom 2 : 1. S tem smo dobili zaupanje vase. Naslednji nasprotnik so bile »Slovenija-cestec«. Ponovno smo se z našim kombijem peljali v Pržanj. Bili smo že bolj uigrani. Zmagali smo. Dva seta smo z visokim rezultatom odločili v svojo korist. S tem smo se prerinili do finala. Naš nasprotnik je bila zelo dobra ekipa podjetja »Agrostroy«. Bili

smo še kar dobro pripravljeni. Manjkalo nam je samo korajže. Začeli smo. Prvi set smo po mnogih menjavah izgubili. Pri drugem setu smo bili moralno skoraj popolnoma strti. Morda smo zato od jeze začeli zares dobro. Zoga se je po naši želji prav lepo odbijala iz rok na roke in malokrat zgrešila svoj cilj. Tudi rezultat je to povedal, saj smo kaj kmalu dosegli 15 točk, nasprotnik pa samo 5. Bili smo enaki v setih. Zato smo morali igrati tretjega, kajti ta naj bi odločil, kdo bo zmagoval tekmovalja. Začeli smo prav dobro. Bili smo prepričani, da imamo zmago v žepu. To nas je stalo poraz. Pri rezultatu 13 : 9 v našo korist smo nepričakovano popustili. Sledilo je izenačenje. Zmaga se nam je izmikala. To je bila igra živcev, a ne znanja. Nič več nam ni šlo dobro. Obupani smo bili in izgubili smo. Sramovali smo se, ko smo odhajali. Tudi potem nam ni pomagalo, ko smo za kulisami »analizirali« vsak moment tekme. Potolažili smo se in si rekli, da bo drugič bolje, saj smo od tekme do tekme napredovali. Končno smo pa bili drugi. To vsekakor ni neuspeh.

Sklenili, smo da se bomo drugič bolje pripravili na tekmovalje. Dokončno moramo urediti igrišče, da bodo tudi pri nas športna tekmovalja.

Prihodnje leto si želimo troboja: Vevče-Količevo-Medvode. S tem se bodo naše vezi še okrepile. Tako bomo v slogi dosegli nove delovne uspehe. I. V.

Naši vojaki nam pišejo

ZDRAVO, TOVARISI!

S temi vrsticami se vam zahvaljujem za prejeti list »Naše delo«, s katerim ste me res prav prijetno presenetili. Velikokrat sem se vpraševal, kaj ste novega zgradili in kako zdaj delate v tovarni. Sedaj sem pa presrečen, ko sem dobil vaš list, ki tako lepo opisuje vse, kar je v zvezi s tovarno. To je res zelo koristno list in mislim, da ga je vsakdo vesel, posebno pa mi, ki smo sedaj izven tovarne in se ne moremo drugače seznaniti z različnimi problemi in uspehi naše tovarne. Takoj, ko sem prejel list, sem ga zelo veselnostno prečital in se seznanil z uspehi in naporu naše tovarne. Vsakega uspeha se veselim, kot da bi tudi sam še bil na svojem delovnem mestu. Ko odslužim svoj vojaški rok, pa imam res srčno željo, da se zopet zaposlim v papirnici Količevo, ki mi je bila tako rekoč dom.

Prav lepo se zahvaljujem za prejeti list ter prosim za naslednjo številko.

Prejmite tovariške pozdrave od

Emila

Mornar: Lemut Emil
V. P. 8912/41

Sibenik

Z dvoboja Vevče : Količevo

RESNO OPOZORILLO

Količevo, 3. XII. 1963. — V ponedeljek, ko smo bili še pod vtisom praznikov, nas je ob 9. uri pretresla tragična novica, da se je težko ponesrečil Jože Rovanski, delavec pri kolodrobu. Podobne nesreče v zgodovini našega podjetja ne poznamo.

Jože Rovanski je bil rojen 29. I. 1915 v Križu pri Litiji. V papirnici Količevo je bil zaposlen od leta 1946. Delal je dlje časa pri transportu. Zadnjih nekaj let pa je delal na različnih delovnih mestih, največ pa pri kolodrobu v starem lepenčnem oddelku. Bil je vseskozi zelo vesten in marljiv delavec. Zato nas je vest o njegovi tragični smrti še bolj prizadela.

Jože je tisti dan prišel na delo kot običajno ob 6. uri in delal pri kolodrobu. Mojster in sodelavci, ko so prišli z njim v stik, niso opazili ničesar posebnega, vse je bilo kot običajno. Delovno mesto kolodroba je nekoliko osamljeno. Bližnji brusilec lesa, ki je bil na povzročila, da ni mogel slišati manjših ropotov. Okoli 9. ure je prišel mimo kolodroba Janez Kokalj, da bi ugotovil, koliko je mase v mešalniki za PS I. Mešalnik je v bližini kolodroba. Ko je prišel v bližino, je zagledal Jožeta, ki je ležal z razgaljenim zgornjim delom telesa pod pogonsko transmisijo. O tem je takoj obvestil delovodjo. Nadalje se je vse odvijalo z naglico in nervozo, ki je pri tem običajna. Čim hitrejša zdravniška pomoč, hiter prevoz v bolnišnico — vsakdo bi hotel pomagati, vendar ne ve kako. Vse je pretresla tragedija. Zdravnika pripelje avto Ljudske tehnike. Takoj za njim pride rešilni avto in Jožeta že odpeljejo. Toda kmalu žalostna vest, da je Jože med prevozom v bolnišnico umrl za posledicami hudih poškodb.

ZADNJE SLOVO JOŽETA ROVANSKA

Težko nas je presunila vest, da je dne 2. decembra zjutraj, na svojem rednem delovnem mestu, za vedno odšel od nas naš tovariš Jože Rovanski. Bil je eden najboljših delavcev, tovariš v vsem. Človek, ki so ga vsi spoštovali ter ljubili. V našem kolektivu je bil zaposlen od leta 1946, najprej kot transportni delavec, 1961. pa je bil premeščen v proizvodnjo, kjer je delal pri drobilcu v lepenčnem oddelku. Bil je tovariš, kateremu si lahko zaupal marsikatero težavo, vedno je znal pomagati, z vsem je bil zadovoljen. Njegova težka mladost, o kateri nam je velikokrat pripovedoval, njegovo zapostavljanje, ko je služil kot hlapec, vse to nam je vilo do njega posebno spoštovanje.

Sedaj, ko bi se moral odpočiti po težkem delu, ko bi lahko užival, kar si je v tem času ustvaril, pa ga je kruta usoda iztrgala iz naše srede, ko je dočkal komaj 49 let.

Dragi Jože, odšel si od nas, vendar pa bo v naših srcih ostal spomin na tebe in delo, ki je tesno povezano s teboj.

J. Z.

Preden smo dobili to obvestilo, je bil a že na mestu nesreče komisija TNZ in inšpektor dela. Pri ogledu mesta nesreče je komisija ugotovila, da je pogonska transmisija gred na mestu nesreče spojena s spojko, ki je pritrjena z železno zagozdo. Ta zagozda se je zapela za žep jopiča in ga pričela navijati okoli osi, nato pa je začelo obračati tudi njega, dokler se ni del obleke raztrgal in je Jože obležal pod gredjo. Kaj je Jože hotel in kaj je delal pri pogonski gredi, bo najbrž večna skrivnost, saj je gred oddaljena od njegovega delovnega mesta ca. 5 m in tam ni imel nobenega opravka. Vse predpostavke so samo domnevne in nimajo nobene osnove za pravilno sklepanje. Komisija je bila mnenja, da je nesrečo povzročilo približanje h gredi in prosto viseča bluza, ki jo je nosil ponesrečeni, kot so izjavile priče. Predpisi o načinu nošenja za-

ščitne obleke v podjetju pa predpisujejo, da se bluza nosi za hlačami, a se to le premalo upošteva. Verjetno bo šele tragična nesreča Jožeta opozorila, kako važno je, da se predpisi o načinu nošenja zaščitnih oblek spoštujejo in uveljavljajo, če je potrebno, tudi disciplinski ukrepi.

T. O.

Vevče, decembra — Mehano-grafskega tečaja v Mariboru, ki ga je priredil Avtokomerc Ljubljana, obrat Birostroj Maribor, se je udeležila tudi naša knjigovodkinja Slavica Kvarituh. S tem, da bomo na novem knjigovodskem stroju v prihodnjem letu vse knjižili strojno — tudi osebne dohodke in izplačila — je bila seznanitev s tem načinom dela vsekakor koristna in murna, če hočemo doseči ažurnost in večjo ekspektivnost pri nastalem obsegu dela v računovodstvu.

Nesreče v novembru

Količevo, decembra — Pri preoblačenju v svoji garderobi se je ponesrečil Stane Sušnik. Ko se je preoblačil, ni opazil, da je na tleh razbito okensko steklo. Posledica tega je, da se je vrezal v stopalo desne noge.

Pri transportu se je ponesrečil Anton Vadjunec, ki je razkladal vagon lesovine na traktorsko prikolico. Na razmočenem robu vagonskih vrat mu je spodrsnilo in si je poškodoval desno nogo pod kolenom.

Zdenko Anžur se je ponesrečil pri nakladanju gotovega blaga na avtomobil. Ponesrečeni je bil na avtomobilu, stopil je nazaj, da bi se naslonil na ograjo, ki pa jo je šofer pred tem odprl, tako da je padel na tla in se lažje poškodoval.

Transportni delavec Drago Cimbala je pri razkladanju celuloznih bal le-to prijel nepravilno in mu je padla na tla. Ker se ni mogel pravočasno umakniti, ga je udarila po levi nogi. Poškodba ni težja.

Janez Slapar, mlinar na holandcih KS I, je odpiral celulozno balo, ki je povezana s ca. 3 mm debelo žico. Ko je prerezal eno takih vezl, ga je ta udarila s koncem po zapestju desne roke in se globoko zarezala v meso. Moral je k zdravniku.

Vinko Pele je opravil običajno delo pri nakladanju gotovega blaga. Ko ga je dovažal na rampo z ročnim vozilkom, ga je tam poškobil. Ko je poškobil nakladalno mizo, ki je nadla pod rampo, se je ročni vozilek nenadoma premaknil in se prevrnil preko rampe ter udaril Vinko po levi nogi. Lažja poškodba.

Vinko Zabret, izdelovalec embalažnih plošč, je šel k sodelavcu v prostor brušenja žag. Pot ga je vodila mimo tračne žage, ki je bila v obratovanju. Šel je ob zadnji strani žage, pri tem pa je mezinček desne roke pritisnil na list žage in se tako lažje poškodoval.

Ivan Strnad je bil zaposlen pri pravi polni. Vozil je z ročnim vozilkom kaolin. Pri neki vožnji mu je bila napoti traktorska prikolica. Namesto, da bi šel okoli stavbe, je hotel premakniti prikolico, pri premikanju pa je s prednjim kolesom zadell oje. Ki ga je udarilo po nogi, da je moral v bolnišnico.

Vinko Potočnik, VKV delavec, mlinar na holandcih, se je vračal z dela. Ko je prišel pred tovarno, ga je prehitel neki sodelavec z mopedom in ga zadell v krmilo. Posledica tega — padel in si poškodoval levo roko v komolecu. Posledice so nastopile šele po 10 dnevih in je moral na operacijo.

Novembra je bil glede nesreč eden naših slabših mesecev v letu: imeli smo 9 nesreč. Če pa analiziramo nesreče, pa ugotovimo, da je v večini primerov krivec osebni faktor. Lastna neprevidnost botruje večini nesreč. Vprašamo se, ali res ne moremo paziti niti sami nase? Ponesrečenim pa želimo čimprej opozoriti in več pozornosti v prihodnje. Obenem pa naj bo to svarilo delavcem, ki niso nikoli dovolj previdni na svojih delovnih mestih.

Vevče, decembra — V mesecu novembru se je pripetilo v obratu Vevče 12 nesreč, vendar je bilo priznanih le 10, ki smo jih prilažili na predloženem obrazcu merodajnim organom oblasti.

Viktor Sluga — star 18 let, se je ponesrečil 7. 11. 1963 v prostoru velikih kolodrobov. Pri odvažanju presejanega izmeta je kolo transportnega vozčka zapeljal na manjšo odprtino v tleh. Delavec je z vso silo vozček

potegnil k sebi, da bi spravil kolo iz odprtine, pri tem pa so mu roke spodrsnile ob kovinski gredi transportnega vozčka, zaradi česar je delavec z vso svojo težo padel, zadell ob železobetonski steber in si presekal kožo nad desnimi očesom. Pri padcu si je poškodoval tudi levo roko. V bolniškem staležu je ostal 10 dni. To je že druga nesreča imenovanega, ki je zaposlen v našem obratu šele 4 mesece. Pri morebitni novi nesreči, ki bi se pripetila zaradi neprevidnosti oziroma neupoštevanja varnostnih navodil, bo treba delavca premestiti na drugo, še lažje, delovno mesto.

Slavko Lampe — star 45 let, šofer tovarniškega avtobusa, se je ponesrečil že 27. 10. 1963 na službeni vožnji v bližini Crnomlja. Na strmem klancu in ostrem zavoju je premaknil prestavo, pri tem pa je prečeka volana udarila šoferja na prstane leve roke. Ker mu je prst šel čez nekaj dni močnejše zatekel, je bil sprejet 5. 11. 1963 v bolniški stalež — v katerem je bil 1 mesec.

Francka Porenta — stara 19 let, delavka v strojni dodelavi, se je ponesrečila 9. 11. 1963. Delavka je delala pri napravi za lebljenje zvitek. S čopičem je lepila stranske robove zvitka, pri tem pa ji je zaradi trenutne nepazljivosti priletela v oko kaotična vodnega stekla. Nesreča je bila lažja, vendar je bila zaradi nje 12 dni odsotna z dela.

Polde Trtnik — star 24 let, delavec v kleparski delavnici se je ponesrečil 14. 11. 1963. Med rednim delovnim časom mu je priletel v oko prah iz ognjišča, zaradi česar je dobil vnetje levega očesa. V bolniškem staležu je ostal 2 dni.

Tudi v tem primeru gre za poškodbo očesa. Opozorjamo vse zaposlene v kovinski delavnici, zlasti pa delavce pri brusilnih kolutih, da je uporaba očal pri vseh delih, pri katerih so možne nesreče na očeh, strogo obvezna.

Alojz Strle — star 24 let, zaposlen kot paznik sira pri III. PS, se je v kratkem razdobju ponesrečil že drugič, zadnjič 10. 11. 1963. Do nesreče je prišlo pri prvi stiskalnici. Delavec je iz neznanih vzrokov segel med stiskalnice, da bi odstranil nabrano papirno snov. Oba valja sta mu pri tem precej močno poškodovala tri prste na levi roki. Na dveh prstih so mu na ljubljanski polikliniki morali amputirati zadnje členke poškodovanih prstov. Navedena nesreča se je pripetila izključno samo zaradi nedisciplin delavca. Bil je poučen o vseh nevarnostih na stroju, zlasti pa ne bi smel posegati z rokami med stiskalnice. Ker je nesreča težja in ker gre za izgubo dveh členkov na prstih roke, imenovani delavec ne bo smel opravljati del na papirnih strojih. Po končanem zdravljenju bo premeščen na drugo delo.

Joža Sakelšek — stara 29 let, se je ponesrečila 30. 10. 1963 v stavbi poslopja delavnice. Zaradi precej strmih in zavijih stopnic, ki vodijo v kletni prostor, je ponesrečenka padla in si poškodovala zapestje desne roke. Bolečine so bile hude, zato je nekaj časa nosila elastičen povoj, ker pa bolečine niso prenehale, je bila sprejeta v bolniški stalež 12. 11. 1963. Na poškodovano roko je dobila mavec za 3 tedne.

Anton Pavlič — star 25 let, se je ponesrečil 20. 11. 1963 pri prevajalnem stroju v strojni dodelavi. Zaradi močnega trganja papirja pri prevajalnem

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

IZ OBRATA VEVČE

V mesecu novembru prišli:

Stane Skrijanc, mizar II.,
Ludvik Miklič, nanosilec na holandcih,
Anica Lukanc, pomožna kuharica,
Ruža Setar, razna pomožna dela,
Janez Steblaj, konstruktor II.,
Milena Breskvar, razna pomožna dela,
Ana Pavlin, razna pomožna dela,
Anica Taurer, referent v izvoznem oddelku.

Odšli v mesecu novembru 1963:

Alojz Brumen, neopravičeno izostal 7 dni,
Feliks Sevršek, upokojen,
Franc Jurman, sporazumno,
Ljubiša Kojič, sporazumno.

Rodili so se:

Milenku Arandžusu, sin Aleksander,

Sonji in Juliju Skala, hči Renata, Marijanu Stanojeviču, sin Milan.

Poročili so se:

Danielj Vidrgar z Marijo Hedžet, Franc Cenjavek z Jelko Tomšič, Alojzija Kocjančič z Rudolfom Rednakom.

Čestitamo!

IZ OBRATA MEDVODE

V novembru so se zaposlili:

Marta Mihovec, administratorka,
Majda Petač, pomožna administratorka,
Alojz Debeljak, razkladalec surovin,
Ivan Košir, razkladalec surovin,
Alojz Mohar, razkladalec surovin,
Ivan Maletič, nakladalec lesa in žamanja,
Danielj Ferlež, nakladalec lesa in žamanja,
Mihael Benedičič, nakladalec lesa in žamanja,
Ludvik Rošelj, knjigovodja EE.

Obrat so zapustili v novembru:

Alojz Krnc, razkladalec surovin, v poskusni dobi,
Ramo Galitašević, II. pom. izž. stroja, samovoljno,
Jovan Brkić, prenašalec lesa, samovoljno,
Marko Brkić, dovoz lesa z Demag dv., samovoljno,
Danielj Ferlež, nakladalec lesa in žamanja, v poskusni dobi,
Raiko Brkić, nakladalec lesa in žamanja, v poskusni dobi,
Mirko Luštrik, električar, lastna odpoved,
Rado Barovič, vodja II. faze proizvodnje, lastna odpoved.

Poroka:

Poročil se je Ljubo Saje — čestitamoi!

Neopravičeni izostanki:

Branko Curk, 4 dni,
Branko Veselinović, 2 dni,
Jovo Brkić, 6 dni,
Marko Brkić, 6 dni,
Miralem Ičanović, 1 dan,
Ferdinand Kovačič, 5 dni,
Jožica Logar, 2 dni.

Iz papirnice Količevo

V mesecu novembru so se zaposlili:

Ciril Zupanc, delavec na holandcih,
Franc Lang, razkladalec surovin,
Jože Ostir, vnašalec v Hy,
Drago Jerak, delavec na holandcih KS I,
Stane Starin, III. pom. stroj. KS (za mokro skupino),
Vinko Kokalj, delavec v KC,
Ludvik Kotar, II. pom. in mazač PS II,
Zoran Milošević, vnašalec v Hy,
Drago Križnar, pomočnik vodje tračne žage,
Janez Kapija, delavec na holandcih,
Ludvik Hrovat, odnašalec papirnih odpadkov,
Jože Zupan, pazilec sira KS I,
Nikola Pupovac, delavec na holandcih,
Vinko Pestotnik, pazilec sira PS II,
Franc Fras, razkladalec surovin,
Jože Kunaver, delavec na lesnem prostoru,
Milo Hamulič, voznik viličarja,
Franc Zavbi, pazilec sira KS II,
Stanislav Cerar III. kolodrobec,
Anton Pižmoht, razkladalec surovin,
Lado Majdič, odnašalec papirnih odpadkov,
Ciril Volkar, razkladalec surovin.

V mesecu novembru so odšli:

Peter Mahnič, kolodrobec KS I,
Metod Keršič, vnašalec v Hy,
Ana Belak, sortirka kartona,
Jože Dornik, razkladalec surovin,
Zdenko Anžur, razkladalec surovin,
Martin Horvat, pomočnik vodje gladilnika,
Franc Gregorin, mazač KS II,
Stane Starin, III. pom. stroj. KS (za mokro skupino).

Rojstva:

Dušanu Omahnu se je rodila hčerka Silva,
Ivanu Blažiču se je rodil sin Ivan,
Zdenetu in Mariji Oražem se je rodil sin,
Metodu in Matildi Beden se je rodil sin,
Srečnim staršem iskreno čestitamoi!

Poroka:

Rozka Kvas se je poročila — mož Tone Kragulj.
Čestitamoi!

NAŠE DELO

Glasilu delovnih kolektivov To-varne celuloze in papirja Vevče-Medvode in Papirnice Količevo. — Izdajata delavska sveta omenjenih tovarn. — Izhaja vsak mesec. — Odgovorni urednik Tone Novak. — Uredniški odbor: Franc Brinšek, Marjan Černe, Maša Fras, ing. Janez Mežan, Franc Pančur, Riko Požnen in Stane Robida. — Uredil Danilo Domanič (Delavska enotnost). — Tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani